

REGISTER

OP

DEEL 121-134

PERPUSTAKAAN KANTOR GUBERNUR K.D.H.

Dibuat oleh :

11-1-76

No. Pendaftaran :

4373/76

Notasi

340.5/2nd/1869/31

VERHANDELINGEN E. D. *)

<i>Arkel (mr. H. E. van)</i> Adatrecht en accept.	128—13.
<i>Blom (mr. N. S.)</i> Gegevens uit een adoptiegeschil in de Minahassa.	131—146.
<i>Boetselaer (mr. E. O. baron van)</i> Eenige opmerkingen naar aanleiding van het nieuwe ontwerpverdrag tot bescherming van den wetenschappelijken eigendom.	132—342.
<i>Borgman Brouwer (mr. W. F. J.)</i> Lastgeving en onrechtmatige daad.	129—398.
<i>Fievez de Malines van Ginkel (mr. H.)</i> Codificatie van het internationale recht.	123—72, en 124—256.
<i>id.</i> De Haagsche Academie van internationaal recht.	123—153, 124—252, en 125—61.
<i>id.</i> Rechtsgeleerde raadslieden bij de Turksche regeering.	123—220.
<i>id.</i> Het Korfoe-incident en de ontwikkeling van het internationale recht.	123—316.
<i>id.</i> De Volkenbond in 1925.	123—526.
<i>id.</i> Internationaal verkeersrecht.	124—332, en 433.
<i>id.</i> Voorlichting aan de jeugd over de Volkenbond.	125—133.
<i>id.</i> De Volkenbond in 1926.	125—331.
<i>Gunning (mr. Chr.)</i> Rechtspraak in burgerlijke zaken door gouvernementsrechters in Zd. - Celebes met aantekeningen.	131—147.
<i>Haar (prof. mr. B. ter - Bzn.)</i> Het beschikkingsrecht der Indonessische rechtsgemeenschappen.	125—347 en 128—329.
<i>id.</i> De ontwerpregeling op de inheemsche rechtspraak in rechtstreeks bestuurd gebied.	128—117.
<i>Hattink (mr. R.)</i> De bij eenige belastingordonnanties aan ambtenaren opgelegde verplichting tot geheimhouding, enz.	133—590.
<i>Hattum (mr. W. van)</i> Is de zegelordonnantie toepasselijk op zelfbestuursgebied onder korte verklaring?	133—336.
<i>id.</i> De competentie van den inheemschen rechter in zelfbestuursgebied onder korte verklaring.	133—339.
<i>Heinsius (mr. A. J. R.)</i> Hypotheek op handelswaren.	123—99.
<i>id.</i> Een poging tot begrenzing van het administratieve recht.	131—349.
<i>Hoeve (mr. J. van)</i> Iets over conservatoire beslagen en van waardeverklaring.	132—399.
<i>Idema (mr.)</i> Het zaakwaarnemerschap bij de landraden.	122—429.
<i>Jansen (mr. A.)</i> Een dispensatieprobleem van transitoir karakter.	133—585.
<i>Kan (mr. J. van)</i> Voorrang bij credietverband.	122—527.
<i>id.</i> Uit de geschiedenis onzer codificatie.	123—351 en 124—1,85,167, 257, 337 en 443.
<i>id.</i> Een blijde aankomst.	126—367.
<i>id.</i> Uit de rechtsgeschiedenis der Compagnie.	129—364 en 130—497, 837 en 863.

*) Voor alles wat op strafrecht betrekking heeft, zie hierachter in het afzonderlijke register daarvoor.

<i>Kollewijn (prof. mr. R. D.)</i> De Ontwerp-verdragen van den Volkenbond betreffende het domicilie.	129— 28.
<i>id.</i> Scheiding en deeling van onroerend goed en dagvaarding van onbekenden.	129—393.
<i>id.</i> Intergentiel privaatrecht.	131—517.
<i>id.</i> Conflit colonial et interracial private law.	
<i>Réponse à mr. Henry Solus.</i>	132—309.
<i>id.</i> De moderne chinese kodificatie.	132—323.
<i>id.</i> Vrijwillige onderwerping aan het europese recht en waarmerking van onderhandse geschriften	132—340.
<i>Koster (mr. W. G.)</i> Toepassing van art. 7 lid 5 van de Ord. op het recht van overschrijving	131—431.
<i>Lem (mr. M. H.)</i> Interpretatie van S. 1917—129 jo. S. 1924—557.	122—540.
<i>id.</i> Eisch en antwoord in landraadszaken.	128—256.
<i>Levell (dr. H. J.)</i> Gezag en tenuitvoerlegging van door vreemde rechters gewezen vonnissen.	124— 73.
<i>Ligthard (mr. Th.)</i> Termijnhandel	122—406 en 123— 16.
<i>Logemann (prof. mr. dr. J. H. A.)</i> Het verband tusschen toelating, vestiging, en ingezetenschap	122—312.
<i>id.</i> Het beschikkingsrecht der indonesische rechtsgemeenschappen	125—347 en 128—329.
<i>id.</i> Toetsing van algemeene verordeningen	132—486.
<i>MacLaine Pont. (mr. A. J. G.)</i> Kostelooze procedure.	124—160.
<i>id.</i> Verouderde termijnen.	125—231.
<i>id.</i> Residentiegerechten Java en Madoera. Termijnen en formaliteiten voor de oproeping van den buitenslands gevestigde.	128— 40.
<i>Meertens (mr. H. M.)</i> 's Hof's arrest inzake art. 37 Faill. Ver.	122—411.
<i>Neytzell de Wilde (mr. A.)</i> Indische eigendomsbewijzen	121— 1.
<i>Nolst Trenité (mr. G. J.)</i> Ned.-Indisch of indonesisch agrarisch recht?	128—107.
<i>Onnen (mr. J. K.)</i> Fouten in de wetgeving 122—136 en 316, en	123—439.
<i>Riphagen (mr. J.)</i> De werkkring der provincie	122—535.
<i>id.</i> Autonomie en medebestuur.	127—274.
<i>Soedjoko (Rd.)</i> Wetswijziging wissels en assignatien	124—426.
<i>Soepomo (mr. Rd.)</i> Het grondenrecht ter hoofdplaats Jogja na de reorganisatie	128— 1.
<i>id.</i> De Kratonrechtspraak in Jogjakarta	129— 91.
<i>id.</i> Verslag omtrent het onderzoek naar het adat—grondenerfrecht in het gewest Jogjakarta buiten de hoofdplaats	133— 1.
<i>Solus (Prof. Henry)</i> Conflit colonial et interracial private law.	131—554 en 132—316.
<i>Star Nauta Carsten (mr. C.)</i> Eigendom in geval van herhaalden verkoop van hetzelfde goed door eenzelfde verkoper.	128—246.
<i>id.</i> Vorderingen in conventie door gedaagden ingesteld	133—379.
<i>Tirtoprodjo (S.)</i> De inheemsche rechtspraak in rechtstreeks bestuurd gebied	132—387.
<i>Vollenhoven (prof. mr. C. van)</i> Weg met inheemsche rechtspraak?	133—119.
<i>Wageningen (mr. H. van)</i> Een nieuwe leer en een oud adagium.	123— 3.
<i>Westra (mr. dr. H.)</i> Kentering in de administratieve praktijk bij onteigening	132—384.

<i>Wirjono Prodjodikoro</i> Kan een pandhouder van een stuk grond zich verzetten tegen een daarop gelegd beslag?	128—339.
<i>id</i> Het een en ander over het adatvermogensrecht der Indonesiërs in het gewest Soerakarta	129—108.
<i>Wijers (mr. G.)</i> Ontkenten van gerechtelijke verrichtingen	127—169.
<i>Zeylemaker (prof. mr. H.-Jnz.)</i> Accoord buiten faillissement.	129— 1.
<i>id.</i> De procureur in het burgerlijk geding.	131—219.
<i>Zorab (mr. A. E.)</i> Eenige adatrechtspuzzles en een poging tot hare oplossing volgens het beginsel der goede trouw.	127— 89.

In memoriam

mr. J. H. Abendanon, prof. mr. J. H. Carpentier Altling, Paul Frédéric Girard, mr. C. A. de la Parra, R. P. Pawitro Hadinoto, Willem van der Vlucht.	
123— 1; 129— 359; 125— 169; 122— 311; 125— 253; en	128— 244.

Adviezen *)

Bestaat er in het adatrecht onderscheid tusschen zakelijke en persoonlijke rechten? (<i>profs. mrs. G. André de la Porte, C. van Vollenhoven en E. M. Meyers.</i>)	122— 1.
Reglement Industriele Eigendom Koloniën 1912 (<i>prof. mr. R. D. Kollwijn.</i>)	124—357.
Heeft eene in Nederlandsch-Indië uitgesproken faillietverklaring rechtsgevolgen in Nederland? (<i>mrs. H. M. Meertens en J. van Kan.</i>)	125—254.
Merkenrecht. Gelijksortigheid van waren (<i>prof. mr. R. D. Kollwijn.</i>)	130—549.

N. I. Juristenvereniging en-congres.

Verhandeling over voorraadpand gehouden door <i>mr. Heinsius</i> ter vergadering van den kring Batavia der Ned.-Indische Juristenvereniging (met debat).	121—295.
Jaarverslag.	122—525.
Verruiming van de Competentie der Residentiegerechten op Java en Madoera. Inleiding van <i>mr. P. Ch. Groenemeyer</i> op de vergadering van de N. I. Juristenvereniging op Donderdag 8 April 1926.	123—368.
Aanvullend verslag van de handelingen der N. I. Juristenvereniging	123—336.
Praeadviezen N. I. Juristencongres van 8-12 Juli 1929:	
De onderwerping voor een bepaalde rechtshandeling, adviseur: <i>prof. mr. R. D. Kollwijn.</i>	129—245.
Voorwaardelijke veroordeeling, adviseur: <i>prof. mr. J. M. J. Schepper.</i>	129—310.
Het vraagstuk der administratieve rechtspraak in Ned.-Indië, adviseur: <i>prof. mr. dr. H. Westra.</i>	129—341.
Handelingen N. I. Juristencongres van 8-12 Juli 1929	130— 3.
Praeadviezen N. I. Juristencongres van 30 Juni— 3 Juli 1931:	
De weeskamer als faillissementscuratrice, adviseur: <i>mr. R. van Hintoopen Labberton</i>	133—673.
<i>mr. dr. C. Smit</i>	133—705.
De strafrechtelijke aansprakelijkheid van rechtspersonen, adviseur: <i>mr. J. B. Akkerman.</i>	133—745.

*) Slechts die adviezen zijn te dezer plaatse vermeld, welke afzonderlijk (los van een vonnis) zijn gepubliceerd.

Boekaankondiging en- bespreking

Barbas (mr. F. C.)

Vreede (mr. A. G.) De Indische regeling van de arbeidsovereenkomst. 127— 88.

Haar (prof. mr. B. ter-Bzn.)

Adatrechtbundsels 14, dl. 122—601; 15, dl. 124—336; 16, dl. 124—441;
17, en 18, dl. 127—369; 19, dl. 129—241; 30, t. e. m. 33, dl. 133—343.
Adatrechtliteratuur. 127—369; 129—241; 133—343.

André de la Porte (mr. G.) Recht en rechtsbedeeling in Ned. Indië. 125— 62.

Enda Boemi (E.) Het grondenrecht in de Bataklanden 122—471.

Fromberg (mr. P. H.) Verspreide geschriften, verzameld door Chung Hwa Hwi 123—438.

Helsdingen (mr. W. H. van) De Volksraad en de Indische staatsregeling. 124—255.

Holleman (mr. F. D.) Het adatrecht van de afdeeling Toe- loeng Agoeng (gewest Kediri) 126—319.

Pandecten van het adatrecht VIII. 124—255.

Soebroto. Indonesische sawahverpanding. 123— 62.

Soepomo. De reorganisatie van het agrarisch stelsel in het gewest Soerakarta. 126—320.

Verordeningen inlandsch privaatrecht. 123—533.

Wilken (prof. dr. G. A.) Opstellen over adatrecht. (bezorgd door mr. F.D.E. van Ossebruggen) 124— 79.

Heinsius (mr. A.J.R.)

Kahrel (H.) Verruimd pandbegrip. 123—311.

Hoetink (prof. mr. H.R.)

Hofmann (dr. L.C.) De algemeene leer der verbintenissen. 132—395.

Uit de Nederlandsche rechtspraak en literatuur. 133—575.

Kollewijn (prof. mr. R. D.)

Carpentier Alting, grondslagen der rechtsbedeeling in N.-Indië. 126—141.

Eigemann (J.A.) Indië en het Koninkrijk. Een politiek-staat- rechtelijke studie. 129—402.

Ockers (B.) In- en overschrijving in Nederland en N.-Indië. 128— 32.

Logemann (prof. mr. dr. J. H. A.)

Beek (W. J.) Commentaar op de Indische onteigenings- verordening. 123—223.

Nederburgh (dr. J. A.) De nieuwe staatsinrichting van Neder- landsch-Indië. 127—249.

Woudstra (mr. J.)

Kan (mr. A.H.M.J. van) Inleiding tot de rechtswetenschap. 122— 394.

Logemann (prof. mr. dr. J.H.A.) Enkele vraagstukken eener Indische Staatsrechtbeoefening. 127—144.

Zeylemaker (prof. mr. Jb.—Jnz.) Nederlandsche wisselliteratuur. 132—363.

Tijdschriften 123— 69, 330,
124— 81, 436;
125— 67, 230;
127— 376;
128— 100;
132— 240, 487;
133— 583.

Diversen

- De rechtshoogeschool. (redactie) 121—482.
- Wetswijziging. K.B. van 18 Juni 1926 no. 118. (Ind. Stbl. No. 360)
waarbij wijziging werd gebracht in de Regeling nopens de
vrijwillige onderwerping aan het Eur. privaatrecht (Stbl.
1917 No. 12) (redactie) 125—224.
- Bevoegdheid inzake een arbeidsgeschil, aanhangig gemaakt tegen
een werkgever buiten Java en Madoera gevestigd en op
die eilanden geen vertegenwoordiger hebbend. Artt. 116
f en g R. O. artt. 99 en 926 1° Rv. Schrijven van den Di-
recteur van Justitie aan de Regeering. 125—327.
- Behandeling der regeling zaakwaarnemerschap in burgerlijke
zaken bij Landraden in den Volksraad. 126—486.
- Bespreking der rede door prof. mr. dr. J. H. A. Logemann uit-
gesproken over enkele vraagstukken eener Indische staats-
rechts beoefening (mr. J. Woudstra) 127—144.

REGISTER VAN DE JURISPRUDENTIE *)

HOOGERECHTSHOF.

Arresten

- 1922—24 November, 122—211.
 1923—31 Mei, 121—197.
 1924—17 April, 121—46; 24 April, 121—50; 15 Mei 121—104, 323; 22 Mei, 121—109, 115; 5 Juni, 121—124, 202, 208, 307; 19 Juni, 121—216; 26 Juni 121—222, 495; 10 Juli, 121—225, 231, 315; 24 Juli, 121—385; 7 Augustus, 121—422; 14 Augustus, 121—398, 404; 21 Augustus, 121—427; 4 September, 121—483; 11 September, 122—162; 25 September, 121—505; 2 October, 122—22, 31; 9 October, 122—27, 139; 16 October 121—522, 528; 20 November, 122—172; 11 December, 122—86, 99.
 1925—22 Januari, 122—158, 124—290; 5 Februari, 122—149; 12 Februari, 122—144; 5 Maart, 122—443, 450; 2 April, 122—550; 7 Mei, 122—228, 543; 11 Juni, 122—454; 18 Juni, 122—343, 353; 9 Juli, 122—322; 126—24; 27 Augustus, 123—267, 271; 17 September, 123—20; 24 September 122—555; 1 October, 123—27; 8 October, 122—560; 29 October, 123—112; 19 November, 123—33; 26 November, 123—118; 3 December, 123—121, 131; 10 December, 123—126; 17 December, 123—107; 18 December 123—50; 24 December 123—191, 205; 31 December, 123—185, 197, 204.
 1926—7 Januari, 123—456; 14 Januari, 123—385; 21 Januari 123—181; 4 Februari, 125—172; 18 Februari, 123—277, 281, 284, 401; 25 Februari (?), 123—406; 11 Maart, 124—37; 18 Maart, 123—412; 8 April, 123—467, 475; 7 Mei, 124—71; 20 Mei, 124—47, 53, 55, 57, 101; 3 Juni, 124—41; 10 Juni, 124—111, 115, 385; 24 Juni, 124—391, 396; 125—85, 179; 8 Juli, 124—296, 302; 15 Juli, 124—216; 22 Juli, 124—211; 29 Juli, 124—223; 2 September, 125—289; 23 September, 125—1, 8; 21 October, 125—96; 4 November, 125—13, 20; 18 November, 125—112; 25 November, 125—116; 2 December, 125—100, 294; 9 December, 125—31; 23 December, 125—90.
 1927—6 Januari, 125—301; 27 Januari 126—28; 24 Februari, 125—468; 126—42; 10 Maart, 125—467, 480; 17 Maart, 125—465; 126—32, 124; 14 April, 126—44, 127; 28 April, 126—36; 5 Mei, 126—46; 19 Mei, 131—250; 2 Juni, 126—105, 111, 118; 16 Juni, 126—296; 14 Juli, 126—205; 28 Juli, 126—201, 211, 214; 4 Augustus, 126—370; 11 Augustus, 126—277, 285; 25 Augustus, 126—291 374; 127—111; 1 September, 126—380; 131—252; 29 September, 126—392, 459; 6 October, 126—465; 13 October, 126—469; 20 October, 126—474, 481; 27 October, 127—41; 10 November, 127—276; 24 November, 127—173; 1 December, 127—21; 8 December, 127—38; 15 December, 127—101; 128—140.
 1928—5 Januari, 127—289; 12 Januari, 127—107; 128—150; 19 Januari, 127—296; 26 Januari, 127—298, 304; 9 Februari, 127—308; 1 Maart, 127—407, 413; 15 Maart, 127—339; 131—259; 22 Maart, 127—345, 419; 29 Maart (?) 127—348; 26 April, 128—161; 3 Mei, 127—423, 431; 10 Mei, 127—436; 131—278; 7 Juni, 128—145, 168; 14 Juni, 128—194; 131—434; 12 Juli, 128—175, 19 Juli, 128—198, 200, 263,

*) De data der arresten, enz. in hooger beroep, welke tezamen met de betrekkelijke vonnissen en beschikkingen in eerste aanleg in het tijdschrift zijn opgenomen, zijn gerangschikt onder deze laatste. Voor strafrechtelijke arresten, enz. zie hierachter in het afzonderlijke register voor strafrechtelijke onderwerpen. Ongedateerde arresten, enz. zijn door een vraagteken aangegeven.

272; 26 Juli, 128 — 183; 129 — 406; 131 — 281; 9 Augustus, 128 — 188, 279; 130 — 934, 944, 16 Augustus, 131 — 296; 23 Augustus, 128 — 285, 290; 30 Augustus, 128 — 202, 295; 129 — 564; 131 — 299, 264; 11 October, 131 — 268, 439; 8 November, 131 — 302; 15 November, 128 — 345; 22 November, 131 — 242; 6 December, 128 — 354, 361; 129 — 478; 20 December, 130 — 567; 27 December, 131 — 269, 291.

1929 — 10 Januari, 129 — 410, 416, 420; 24 Januari, 129 — 425, 430; 130 — 970; 31 Januari, 129 — 437; 7 Februari, 129 — 445; 14 Februari, 131 — 363, 365; 21 Februari, 129 — 484; 135 — 975; 21 Maart, 130 — 576, 581; 131 — 369; 4 April, 129 — 474; 130 — 585; 25 April, 130 — 947; 16 Mei, 130 — 592; 23 Mei, 131 — 377; 30 Mei, 131 — 378; 6 Juni, 131 — 384, 385; 20 Juni, 131 — 447, 563; 4 Juli, 131 — 453; 11 Juli, 131 — 457; 18 Juli, 131 — 116; 25 Juli 131 — 459; 463; 22 Augustus, 130 — 952; 131 — 567; 5 September, 130 — 958; 132 — 1, 3; 12 September, 132 — 7; 19 September, 132 — 17; 10 October, 131 — 577; 14 November, 131 — 580; 21 November, 132 — 21, 24; 12 December, 132 — 27, 35; 19 December, 132 — 38.

1930 — 2 Januari, 132 — 41, 48, 54; 9 Januari, 132 — 57; 23 Januari, 132 — 62; 6 Februari, 132 — 81, 94, 98; 13 Februari 132 — 104, 106; 20 Februari, 132 — 110; 6 Maart, 132 — 113, 119; 13 Maart, 132 — 173; 27 Maart, 132 — 176; 10 April, 132 — 180, 183, 190 197; 17 April, 132 — 201; 24 April, 132 — 204; 8 Mei, 132 — 243; 22 Mei 132 — 247, 253; 26 Juni, 132 — 259; 3 Juli, 132 — 218, 264; 24 Juli, 132 — 272; 4 Augustus, 132 — 284; 14 Augustus, 133 — 385, 387, 391; 4 September, 133 — 394; 18 September, 133 — 397, 403; 16 October, 133 — 413; 6 November, 133 — 416.

1931 — 8 Januari, 133 — 421, 425; 15 Januari, 133 — 428, 431; 29 Januari, 133 — 440; 12 Februari, 133 — 445.

Beschikkingen

1924 — 10 Juli, 121 — 233; 28 Augustus, 121 — 432.

1925 — 14 Mei, 123 — 417.

1926 — 18 Februari, 123 — 293; 11 Maart, 123 — 420; 24 Juni, 125 — 35; 9 September, 124 — 402; 125 — 307; 16 December, 125 — 197.

1927 — 5 Mei, 126 — 47; 7 Juli, 126 — 219; 15 September, 126 — 387, 390; 20 October, 127 — 43; 27 October, 127 — 443.

1928 — 5 Januari, 127 — 105; 9 Februari, 130 — 596; 23 Februari 127 — 335; 8 maart, 127 — 445; 19 Juli, 128 — 196; 22 November, 131 — 306.

1929 — 10 Januari, 130 — 601; 24 Januari, 130 — 604; 31 Januari, 130 — 606; 21 Februari, 130 — 608; 28 Februari, 130 — 611; 7 Maart, 130 — 613; 11 April, 131 — 373; 2 Mei, 128 — 375; 24 Juli, 131 — 586; 8 Augustus, 130 — 983; 3 October, 132 — 17; 14 November, 132 — 289; 21 November, 132 — 131.

1930 — 23 Januari, 132 — 65; 27 Februari, 132 — 137; 13 Maart, 132 — 139, 224, 290; 19 Maart, 132 — 225; 15 Mei, 132 — 292; 22 Mei, 132 — 294; 16 October, 133 — 450; 26 October, 133 — 451; 6 November 133 — 454.

1931 — 29 Januari, 133 — 458; 12 Februari, 133 — 461.

RAAD VAN JUSTITIE

BATAVIA

Vonnissen

1869 — 5 Juni, 129 — 125.

1921 — 25 November (H.G.H. 21 Aug. 1924) 121 — 509.

1924 — 7 Maart (H.G.H. 14 Augustus 1924) 121 — 412; 21 Maart (H. G. H. 9 Sept. en 30 Dec. 1926) 125 — 272; 19 Augustus, 122 — 177.

- 1925 — 24 April, 125 — 39; 24 September, 125 — 42.
1926 — 12 Februari (H.G.H. Besch. 11 Nov. 1926) 125 — 185; 7 Mei, 127 — 196; 10 September, 125 — 199; 24 September, 125 — 42; 17 December, 126 — 49.
1927 — 11 Februari (H.G.H. 23 Juni 1927) 127 — 26; 11 Maart, 126 — 54; 14 October, 127 — 47; 11 November, 131 — 312; 9 December (H.G.H. 5 Jan. 1928) 127 — 282; 23 December, 128 — 46.
1928 — 27 April, 130 — 985; 28 September, 128 — 303; 129 — 117; 7 November, 129 — 51; 16 November, 131 — 319; 7 December, 129 — 64.
1929 — 4 Januari, 129 — 71; 131 — 312; 22 Maart, 131 — 469; 12 April en 12 Juli 1929, 131 — 1; 17 Mei, 131 — 23; 4 October en 20 Juni (H.G.H. 11 Dec. 1930) 133 — 464.
1930 — 21 Maart 1930, 4 April, 132 — 141; 20 Juni (H.G.H. 11 Dec. 1930) 133 — 464; 20 Juni, 133 — 143.

Beschikkingen

- 1923 — 15 November (H.G.H. 13 Maart 1924) 121 — 38.
1924 — 23 Januari (H.G.H. 5 Juni 1924) 121 — 327; 26 Mei (H.G.H. 28 Augustus 1924) 121 — 491.
1925 — 25 Februari (H.G.H. Maart (?) 1925) 122 — 358; 9 October, 124 — 124.
1928 — 23 Mei (H.G.H. 13 Dec. 1928) 132 — 406.
1929 — 11 December, 132 — 415.
1930 — 19 Februari, 132 — 72; 19 Maart, 132 — 228; 26 Maart, 132 — 406; 23 April, 132 — 302; 20 Augustus, 133 — 472; 10 September, 133 — 475; 15 October, 133 — 478; 24 December, 133 — 481.

SOERABAJA

Vonnissen

- 1919 — 23 Juli, 129 — 452.
1921 — 13 April, 125 — 52.
1922 — 31 Mei, 127 — 85.
1923 — 1 Augustus, 123 — 217; 22 Augustus, 211 — 331; 17 October, 121 — 535; 31 October, 211 — 127; 28 November, 121 — 539; 19 December, 121 — 334.
1924 — 2 Januari, 121 — 254; 27 Januari, 123 — 491; 6 Februari, 123 — 39; 217; 15 Februari, 121 — 244, 340; 27 Februari (H.G.H. 8 Mei 1924) 121 — 61; 5 Maart, 121 — 342, 434; 19 Maart, 121 — 130, 440; 25 Maart, 123 — 43; 2 April, 121 — 235, 239; 11 Juni, 123 — 484; 25 Juni, 123 — 294, 299; 2 Juli, 123 — 132, 488; 9 September, 123 — 303; 124 — 309; 29 October (H.G.H. 21 October 1926) 125 — 23.
1926 — 13 Januari, 124 — 311; 20 Januari, 124 — 315; 27 Januari, 124 — 319; 11 Februari, 124 — 306; 24 Februari, 124 — 143; 24 Maart, 124 — 131; 31 Maart, 124 — 476; 21 April, 124 — 480; 28 April, 124 — 485; 12 Mei, 124 — 489; 23 Juni, 124 — 492; 30 Juni, 124 — 495; 4 Augustus, 127 — 116; 11 Augustus, 125 — 310; 8 September, 127 — 121; 15 September, 125 — 483, 486; 126 — 241; 22 September, 127 — 226; 20 October, 126 — 245; 17 November, 126 — 226; 17 November (H.G.H. 6 Oct. 1927) 127 — 1; 1 December, 126 — 248.
1927 — 26 Januari, 126 — 229; 2 Februari, 126 — 236; 9 Februari, 126 — 250; 23 Februari, 126 — 239; 2 Maart, 126 — 421, 423; 9 Maart, 126 — 308, 432; 30 Maart, 126 — 415, 418; 11 Mei, 126 — 429; 18 Mei, 126 — 426; 2 November, 127 — 229, 232; 9 November, 127 — 236; 23 November, 127 — 240; 30 November, 127 — 311.

1930 — 18 Juni 133—482.

SEMARANG

Vonnissen

1923 — 4 Mei, 121—148; 22 October, 122—221; 21 December, 121—133.

1924 — 22 Februari, 121—138; 20 Juni, 122—563.

1925 — 23 Januari, 122—174; 28 Augustus, 122—566.

1926 — 22 Januari, 125—205; 5 Februari, 124—127; 12 Februari, 124—60;
26 Februari 124—63; 5 Maart 124—65; April (?) 124—323.

1927 — 4 Februari, 127—127; 27 Mei, 125—302.

1928 — 21 September, 131—43.

1929 — 24 Mei, 131—392; 18 October, 133—182.

Beschikkingen

1926 — 29 Maart, 123—495.

MEDAN

Vonnissen

1923 — 28 December (H. G. H. 28 April 1927) 126 — 1.

1924 — 11 Juli, 121 — 344; 1 Augustus, 124 — 145; 15 Augustus, 132 — 45.

1925 — 23 Januari, 123 — 139; 13 Maart, 123 — 135; 4 December, 124 — 242
18 December, 123 — 501.

1926 — 22 Januari, 123 — 506; 12 Februari, 124 — 240; 5 Maart, 124 — 404;
8 October, 125 — 55; 19 November, 125 — 211.

1927 — 18 Maart, 125 — 489; 18 November, 127 — 61.

1929 — 4 October, 133 — 497.

1930 — 14 Maart, 132 — 298; 7 November, 133 — 503.

Beschikkingen

1925 — 9 October (H. G. H. 18 Maart 1926) 124 — 120.

1926 — 22 Januari, 123 — 289.

PADANG

Vonnissen

1926 — 21 Januari en 10 Juni, 125 — 46; 22 April, 131 — 325.

1927 — 1 December (H. G. H. 9 Jan. 1930) 131 — 82.

1928 — 8 November, 129 — 169.

1929 — 7 Februari, 131 — 396.

1930 — 5 Juni, 133 — 285, 286; 12 Juni, 133 — 494; 3 Juli, 133 — 278; 2 October, 133 — 260; 9 October, 133 — 249; 13 November, 133 — 290.

Beschikkingen

1930 — 8 Mei (arr. H. G. H. 5 Juni 1930) 132 — 303;

MAKASSAR

Vonnissen

1929 — Januari (?) 129 — 235; 25 Januari, 129 — 238; 131 — 138; 3 Mei, 131 — 133; 13 September (H. G. H. 13 Nov. 1930) 133 — 485; 4 October, 132 — 295.

Beschikkingen

1930 — 7 November, 133 — 493.

PRESIDENT RAAD VAN JUSTITIE *)

BATAVIA

1926 — 1 Maart, 123 — 422.

1927 — 1 Februari, 126 — 59; 12 Juni, 126 — 222; 6 Juli, 126 — 403.

1929 — 30 October, 131 — 587.

1930 — 13 Februari 132 — 74; 22 Februari, 132 — 145.

SEMARANG

1928 — 17 Februari 1928, 127 — 350.

RECHTER-COMMISSARIS RAAD VAN JUSTITIE

BATAVIA

1926 — 24 Maart, 123 — 516.

RESIDENTIEGERECHT

te:

Bandoeng, 21 April 1928, 127 — 451; 13 Augustus 1929, (R. v. J. 8 Aug. 1930) 133 — 148.

Batavia 18 Maart 1927, 127 — 63; 16 Augustus 1927, 126 — 441; 8 Februari 1928, 130 — 1005; 22 Mei 1928, 128 — 57; 19 Juni 1928, 130 — 999; 26 Juni 1928, 128 — 64, 403; 7 Juli 1928, 128 — 51; 18 Augustus 1928, 130 — 1010; 28 Augustus 1928, 128 — 205; 25 September 1928, (R. v. J. 26 Oct. 1928) 131 — 473; 23 October 1928, 128 — 398; 31 Mei 1929, 131 — 411.

Cheribon, 2 October 1928, 133 — 504.

Jogjakarta, 18 Juni 1926, 124 — 150; 5 Augustus 1927, 126 — 434; 16 September 1927 (R. v. J. 25 Nov. 1927) 127 — 80.

Kraksaän, 21 November 1928, 131 — 476.

Medan, 23 October 1926 (R. v. J. 21 Jan. 1927) 126 — 255.

Padang, 23 November 1928, 131 — 328; 14 December 1928, 131 — 334; 4 October 1929, 131 — 341; 9 Mei 1930 (R. v. J. 14 Aug. 1930) 132 — 419; 16 Mei 1930, 132 — 429.

Palembang, 23 October 1929 (R. v. J. 21 Maart 1930) 133 — 300.

Pekalongan, 24 October 1929 (R. v. J. 11 April 1930) 132 — 151.

Probolinggo, (?) (R. v. J. 25 April 1930) 133 — 175.

Semarang, 25 September 1923, 121 — 65; 17 October 1923, 124 — 423; 23 October 1923, 122 — 39; 6 November 1923, 121 — 70; 122 — 569, 575; 22 December 1923, 122 — 37; 16 Augustus 1926 127 — 72; 11 April 1927, 127 — 131 4 Juli 1927, 127 — 314; 24 October 1927, 127 — 471.

Soerabaja, 12 Jan. 1929 (R. v. J. 9 April 1930) 132 — 230; 27 April 1929 (R. v. J. 6 Nov. 1929) 131 — 479; 23 Juli 1929, 131 — 485; 24 Augustus 1929, 131 — 489.

Tegal, 29 Februari 1928, 129 — 490; 20 April 1928 (R. v. J. 24 Aug. 1928) 131 — 398.

*) In hooger beroep van vonnissen in kort geding werden door het H.G.H. de arresten van de volgende data gewezen: 22 Mei 1924, 121 — 115; 5 Maart 1925, 122 — 443; 24 Juni 1926, 125 — 85; 4 Aug. 1927, 126 — 370; 11 Aug. 1927, 126 — 286; 1 Dec. 1927, 127 — 21; 20 Dec. 1928, 130 — 567; 16 Mei 1929, 130 — 592; 2 Jan. 1930, 132 — 48; 10 April 1930, 132 — 191; en 10 April 1930, 132 — 197.

LANDRAAD*)

te:

- Amboina, 10 December 1928, 131 — 141.
 Amoentai, 8 October 1927, 128 — 219; 23 Augustus 1928, 129 — 222.
 Bandoeng, 2 September 1925, 123 — 56; 9 September 1926 (R. v. J. 14 Jan. 1927) 125 — 215; 18 November 1926, 128 — 82; 11 Juli 1927 (R. v. J. 13 April 1928) 128 — 75; 17 November 1927 (R. v. J. 4 Mei 1928) 129 — 135; 6 December 1927, (R. v. J. 18 Mei 1928) 129 — 139; 24 Mei 1928, 129 — 133.
 Banjoemas, 3 Januari 1930, 133 — 174; 23 Juni 1930, 133 — 166.
 Batang, 27 October 1925, 123 — 519.
 Batavia, 4 September 1925 (R. v. J. 7 Mei 1926) 124 — 245; 16 Juli 1929, 131 — 17.
 Bodjonegoro, 21 Juli 1925, 123 — 149.
 Boeloekoemba, 20 September 1924, 133 — 324; 26 April 1925 (R. v. J. 6 December 1929) 133 — 327.
 Brebes, 10 April 1930 (R. v. J. 22 Augustus 1930) 133 — 160.
 Buitenzorg, 21 Juli 1925, 124 — 418; 129 — 143.
 Cheribon, 19 October 1927 (R. v. J. 10 Febr. 1928) 127 — 362; 22 December 1928, 131 — 32; 16 April 133 — 157.
 Djambi, 3 Augustus 1927 (R. v. J. 23 December 1927 en 12 October 1928) 129 — 217.
 Djember, 29 Mei 1929, 131 — 67; 21 Augustus 1929, 131 — 71; 30 September, 1929 (R. v. J. 19 Maart 1930) 133 — 214; 24 September 1930, 133 — 220.
 Fort de Kock, 7 Juli 1928 (R. v. J. 27 Sept. 1928) 129 — 207.
 Jogjakarta, 17 December 1925 (R. v. J. 16 April en 20 Augustus 1926) 124 — 409; 6 September 1926, 125 — 122; 17 Januari 1927, 126 — 313; 26 Februari 1927, 127 — 142; 18 Juli 1927 (R. v. J. Aug. (?) 1927) 127 — 137; 15 Augustus 1927, 127 — 356; 6 Juli 1928, 128 — 87; 21 Mei 1930, 133 — 190.
 Kadjang, 29 October 1930, 133 — 332.
 Kandangan, 2 November 1927, 128 — 222.
 Keboemen, 23 Maart 1929, 133 — 188.
 Koetoardjo, 30 September 1929, 131 — 38.
 Kotaboemi, 10 September 1929 (R. v. J. 29 Nov. 1929); 3 Juni 1930 (R. v. J. 11 Juli 1930) 133 — 292.
 Kraksaän, 25 Januari 1928, 131 — 45.
 Makassar, 19 December 1925, (R. v. J. 19 Dec. 1925) 123 — 513; 1 Maart 1930, 133 — 314, 511.
 Palembang, 25 September 1929, 133 — 312.
 Pandeglang, 25 Juli 1929, 133 — 122; 12 April 1930, 133 — 132.
 Pangkadjene, 25 November 1929, 133 — 317.
 Pariaman, 16 September 1925, 27 Mei, 1 October en 8 December 1926 (R. v. J. 23 September 1926 en 5 Mei 1927) 126 — 64; 16 Januari 1929,

*) Zie ook de verzameling vonnissen uit Zd-Selebes in dl. 131 — 147 e.v.

- 133 — 235; 6 Februari 1929, 131 — 106; 25 April 1929, 133 — 241; 13 Mei 1929, 133 — 236; 10 Juni 1929, 133 — 245; 14 Januari 1930, 131 — 110.
- Pasoeroean, 24 December 1930, 133 — 227.
- Maros, 15 October 1928, 129 — 230.
- Medan, 20 Juni 1925 (R. v. J. 12 Februari 1926) 124 — 228.
- Menado, 5 September 1928 (R. v. J. 15 Maart en 30 Aug. 1929) 131 — 112.
- Meester-Cornelis, Mei (?) 1927, 127 — 323.
- Menggala, 16 Januari 1929, 131 — 76.
- Modjokerto, 14 Juli 1927, 128 — 227.
- Ngandjoek, April (?) 1923, 125 — 313.
- Padang, 17 Mei 1926 (R. v. J. 30 Dec. 1926) 126 — 89; 21 Februari 1927, 126 — 130; 12 Januari en 3 April 1928 (R. v. J. 12 Juli 1928) 129 — 179; 25 Juli 1928 (R. v. J. 1 Nov. 1928) 129 — 198; 20 Juli 1929, 131 — 78; 31 Mei 1930, 132 — 431; 19 October 1929, 133 — 251; 16 November 1929 (R. v. J. 3 April 1930) 133 — 264; 7 December 1929, 133 — 238; 14 December 1929, 133 — 262; 14 Juni 1930 (R. v. J. 18 Sept. 1930) 133 — 282.
- Padang Pandjang, 11 September 1924 (R. v. J. 8 Jan. 1925) 129 — 190.
- Padang Sidempoean, 23 Januari 1926, 133 — 232.
- Pekalongan, 23 December 1929 (R. v. J. 13 Juni 1930) 133 — 182.
- Poerwakarta, 18 October 1922 (R. v. J. 11 Jan. 1924) 133 — 145; 8 December 1926, 125 — 127; 26 Januari 1928 (R. v. J. 22 Juni 1928) 128 — 96; 30 Januari 1928 (R. v. J. 8 Juni 1928) 128 — 389.
- Poerwokerto, 4 September 1921, 122 — 87.
- Sampang, 3 Februari 1927, 126 — 136.
- Serang, 21 Augustus 1928 (R. v. J. 11 Jan. 1928) 131 — 14; 29 Augustus 1929, 133 — 133; 26 Juni 1930, 133 — 138.
- Sindjai, 29 November 1929, 133 — 320.
- Soekaboemi, 1 December 1927 (R. v. J. 21 Sept. 1928) 129 — 130; 16 Mei 1929, 131 — 25.
- Soemedang, 29 October 1928 (R. v. J. 22 Maart 1929) 131 — 28.
- Soemenep, 27 April 1927 (R. v. J. 7 September) 129 — 163.
- Soerabaja 8 Februari, 8 en 15 Maart, 1923 (R. v. J. Soerabaja 6 Februari 1924) 122 — 585, 12 November 1925, 123 — 145; 13 Augustus 1925 (R. v. J. 16 Dec. 1925 en 24 Febr. 1926) 124 — 136; 9 Augustus 1928 (R. v. J. 28 Nov.) 129 — 155; 9 Februari 1929, 131 — 51; 25 April 1929, 133 — 211; 20 Juni 1929, 131 — 59; 20 November 1929 (R. v. J.?) 133 — 204.
- Soerakarta, 23 Januari 1926, 124 — 67.
- Takalar, 25 November 1928, 129 — 233.
- Toeloeng Agoeng, 27 November 1923, 121 — 250; 23 Maart 1925, 122 — 461; 19 Mei 1930 (R. v. J. 23 Juli 1930) 133 — 192.
- Trenggalek, 15 Januari 1924, 122 — 468; 3 Juli 1924, 122 — 598; 30 October 1924, 125 — 319; 21 October 1930, 133 — 200.
- Watampone, 21 November 1930, 133 — 333.

RAAD VAN BEROEP VOOR BELASTINGZAKEN.

1925 — 5 Juni, 122 — 580.

KLAPPER.

Aanbesteding. Zie Aanneming van werk.

Aandeelen op naam. Zie Eigendom 9; Pandrecht 8.

Aanneming van werk.

1. Niet alleen wanneer de aannemer in verzuim is door te late oplevering doch ook indien hij dit is door in het geheel niet te leveren, is de boete verschuldigd.

De opvatting dat de boete alleen kan gevorderd worden, nadat geleverd is, is in strijd met art. 1307 lid 2 B. W. en brengt mede dat de aannemer indien hem dit voordeeliger voorkomt, door niet te leveren, zich aan de werking van het strafbeding zoude kunnen onttrekken.

H. G. H. 1 Juli 1926, dl. 124—200

2. Overeenkomsten tot het doen verrichten van reparaties aan eenig voorwerp zijn overeenkomsten van aanneming van werk.

H. G. H. 4 Nov. 1926, dl. 125—20

3. Uit de feitelijke gegevens, in het arrest in extenso vermeld, moet worden afgeleid dat tusschen partijen geen aannemings contract gesloten is, strekkende tot het bouwen der beide pieren als één werk.

H. G. H. 24 Nov. 1927, dl. 127—173

4. Aanneming van werk niet denkbaar zonder dat de aannemer een zekere risico draagt.

Uit de omstandigheid dat bij het bepalen van het risico in casu het zwaartepunt is gelegd op dengene te wiens behoefte de werkzaamheden worden uitgevoerd, blijkt dat partijen geen aanneming van werk hebben beoogd.

Het beding dat de partij, te wier behoefte de werkzaamheden worden uitgevoerd in een bij het contract met name genoemd geval is gerechtigd de overeenkomst te verbreken, stempelt die overeenkomst niet tot aanneming van werk, doch geeft genoemde partij slechts de bevoegdheid om in het voorziene geval de overeenkomst te verbreken zonder eenige schadeloosstelling hoegenaamd, waartoe zij anders, door de overeenkomst van huur van diensten gebonden aan een behoorlijken termijn, wegens ontijdige opzegging of anderszins gehouden zou zijn.

Wanneer, in verband met een onderhanden zijnd, groot werk, voor aan dat hoofdwerk annexe kleinere werken door den uitvoerder een lagere prijs is berekend dan zou zijn vastgesteld, wanneer die werkzaamheden los van eenig ander werk werden uitgevoerd, is degeen, te wiens behoefte die werken zijn verricht, tot schadevergoeding gehouden, indien hij eenzijdig de hoofdverbintenis verbreekt en indien tengevolge daarvan het hoofdwerk niet in zijn geheel wordt voltooid (met scheidsrechtelijk vonnis).

R. v. J. Bat. 7 Mei 1926, dl. 127—196

Verwijzing.

Zie Koophandel 1; Scheidsmannen 3.

Aanslibbing en aanspoeling. Zie Eigendom 12.

Aansprakelijkheid voor zaken. Zie Onrechtmatige daad.

Accept. Zie Orderbiljet.

Accijnzen.

Accijnzen. Zie Belastingen.

Actie. Zie Eisch.

Adatrecht. *)

Algemeen.

Adatrechtskringen.

Chineezen.

Inlandsche Christenen.

Interlocaal recht.

Vreemde Oosterlingen.

Algemeen.

1. Bestaat er in het adatrecht onderscheid tusschen zakelijke en persoonlijke rechten? (Adviezen van profs. mrs. B. André de la Porte, C. van Vollenhoven en E. M. Meyers).

dl. 122— 1

2. Het beschikkingsrecht der Indonesische rechtsgemeenschappen. profs. drs. J. H. A. Logemann, en B. ter Haar Bzn.).

dl. 125— 34

3. Eenige adatrechtpuzzles en een poging tot hare oplossing volgens het beginsel der goede trouw. (Mr. E. A. Zorab).

dl. 127— 89

4. Adatrecht en accept. (mr. H. E. van Arkel).

dl. 128— 13

5. Ned.-Indisch of indonesisch agrarisch recht? (prof. mr. G. J. Nolst Trénité).

dl. 128—107

6. Het beschikkingsrecht der Indonesische rechtsgemeenschappen. (profs. drs. B. ter Haar en J. H. A. Logemann).

dl. 128—329

7. Kan een pandhouder van een stuk grond zich verzetten tegen een daarop gelegd beslag? (Wirjono Prodjodikoro).

dl. 128—338

8. Van het in N.-Indië onder de Mohamedanen geldende Sjafilitische recht is of de stichter zelf tegelijk Nazir en kan een ander in zijn plaats als zoodanig aanstellen en afzetten, of de overheid wordt zelfbestuurder bij ontbreken van een Nazir.

Ldr. Medan, 20 juni 1925, dl. 124—228

Verwijzing.

Zie no. 19, 20, 35, 48, 57, 66, 68, 74; Agrarisch recht; Bevoegdheid 54; Eigendom 11; Inheemsche rechtspraak; Toepasselijk recht-Intergentiel recht, — Onderwerping aan het eur. recht, — 25, 27.

*) Voor bespreking van literatuur betreffende het adatrecht, zie onder „boekbespreking” op bl. 4 van dit register.

Voor beslissingen betreffende de *landraadsprocedure*, enz. zie Bevoegdheid — Eur. of inl. rechter?, — Gouv. of inl. rechter?, — Landr. of godsd. rechter?; Bewijs (vgl. noot); Executie (vgl. noot); Eisch —, Hooger beroep —, Procesorde — procedure voor den inl. rechter; Afwezigheid 1; Beslag 27, 28; Bevoegdheid 6; Executie 11; Minderjarigen 3; Ontkennis van gerechtelijke verrichtingen 4; Toepasselijk recht 30; Verjaring 6; Verstek 1; Verzet van derden tegen vonnis 1; Zaakwaarneming 1, 2.

Zie Godsdienstige rechten.

Adatrecht — West-Java.

Adatrechtskringen.

West-Java.

9. In het adatrecht van Batavia wordt de betrekking van aanverwantschap opgeheven door ontbinding van het huwelijk, waardoor zij ontstond (met naschrijft van prof. mr. B. ter Haar).

R. v. J. Bat. 19 Aug. 1924, dl. 122—177

10. De huurder, die gedurende 77 maanden vrijwillig en met volle kennis van zaken den huurprijs heeft betaald, die tusschen partijen was overeengekomen, kan geen vorderingsrecht worden toegekend, op grond, dat het betaalde meer is geweest, dan de door de huurcommissie thans, in 1925, als huurwaarde voor de woning vastgestelde som. Niemand kan het recht worden ontzegd om vrijwillig afstand te doen van eenig hem toekomend terugvorderingsrecht.

Dit in casu aangenomen, waar eischer als huurder gedurende 77 maanden vrijwillig steeds meer heeft betaald, dan hij wist of kon weten te moeten betalen.

Waar partijen beiden tot de inlandsche bevolking behooren, moet te rade gegaan worden met europeesche rechtsbeginselen, vermits in het inlandsch recht voorzoover den Landraad bekend, deze materie (condictio in debiti) niet is geregeld en de H. C. Ordonnantie ook geen voorschriften terzake geeft (met noot van prof. mr. B. ter Haar).

Ldr. Bandoeng, 2 Sept. 1925, dl. 123—56

11. De rechtsgeldigheid van een in West-Java door een mohammedaanschen inlander gemaakt testament ten bate van een erfgenaam bij versterf moet volgens den landraad worden beoordeeld naar het mohammedaansche schoolrecht (en dus worden ontkend); volgens den Raad naar het inheemsche gewoonterecht (en dus niet voor bestrijding vatbaar worden geacht). (met noot van prof. mr. B. ter Haar).

Ldr. Batavia, 4 Sept. 1925, R. v. J. 7 Mei 1926, dl. 124—245

12. Indien de natuurlijke ouders hun aan anderen als pleegkind afgestaan kind na jaren terugnemen kunnen de teleurgestelde pleegouders in rechte voor onderhoudskosten terugbetaling eischen van een door den rechter in billijkheid vast te stellen bedrag.

De omstandigheden voor al of niet toewijzing en vaststelling van het bedrag in aanmerking te nemen zijn onder meer: de motieven voor de aanneming tot pleegkind; de motieven van de terugneming; de eventuele verwantschap der natuurlijke- en pleegouders.

Ldr. Poerwakarta, 8 Dec. 1926, dl. 125—127

13. Als rechtsregel onder de Inlanders moet worden aangenomen, dat een gestelde zekerheid als een zakelijke last op een (niet aan den geldgever overgedragen) woonerf blijft rusten. Die zekerheid kan worden geldend gemaakt tegenover dengeen aan wien dat woonerf later werd geschonken (Landraad).

De (boven weergegeven) opvatting van den landraad is niet te aanvaarden; de gestelde schenking is niet bewezen, nu uit de daartoe door opposante geproduceerde eenzijdige acte van den zoo-

Adatrecht — West-Java.

genaamden schenker niet blijkt, dat de schenking is aangenomen, noch ook dat de levering van het geschonkene heeft plaats gevonden. (Raad). (met naschrift van prof. mr. B. ter Haar).

Ldr. Bandoeng, 9 Sept. 1926, R. v. J. Bat. 14 Jan. 1927, dl. 125—315

14. Verkoop van een in een desa gelegen woonerf met huis kan slechts rechtsgeldig geschieden met medewerking van het dorps-hoofd (landraad, anders raad) (met naschr. van prof. mr. B. ter Haar).

Ldr. Cheribon, 19 Oct. 1927, R. v. J. Bat. 10 Febr. 1928, dl. 127—363

15. Te Bandoeng worden naar het daar geldende adatrecht tus-schen echtgenooten als barang tjampoer kaja, gemeen:

1. de inkomsten tijdens het huwelijk uit alle goederen (zoo wel asal- als tjampoer kaja goederen) verkregen.

2. alle goederen uit de inkomsten van beide echtgenooten tijdens het huwelijk verworven, zoowel wanneer de echtgenooten ieder voor zich handeldrijven of werken als wanneer zij dat gezamenlijk doen en zelfs wanneer de vrouw alleen het huishouden verzorgt.

De erfgenamen van de vrouw moeten bewijzen dat de ter schei-ding en deeling opgevorderde goederen door de echtelieden tijdens hun huwelijk als gemeenschapsgoed zijn verkregen (landraad).

Die erfgenamen hebben slechts te bewijzen dat de goederen tij-dens huwelijk zijn verkregen. Op den man rust daarna de last te bewijzen, dat de goederen zijn gekocht met geld, hun reeds toebe-hoorend vóór zijn huwelijk.

Ldr. Bandoeng, 11 Juli 1927, R. v. J. Bat. 13 April 1928, dl. 128— 75

16. Volgens het adatrecht houdt de voogdij op door het meer-derjarig worden van den pupil. De priesterraad heeft niet de be-voegdheid voogden te benoemen; niet het mohammedaansche recht maar het adatrecht beheerscht de voogdij-verhoudingen.

Indien een voogd de belangen van zijn pupil verwaarloost, kan hij door den landraad worden ontzet (met noot van prof. mr. B. ter Haar).

Ldr. Bandoeng, 18 Nov. 1926, dl. 128— 82

17. Het adatrecht van de afdeeling Krawang (West-Java) kent geen twintigjarige of andere verjaring van het recht scheiding en deeling van een nalatenschap te vorderen. Het adatrecht is op dat punt niet in strijd met „algemeen erkende beginselen van billijk-heid en rechtvaardigheid”. Evenmin geeft dit niet bekend zijn van de verjaring aanleiding tot het tot richtsnoer nemen van de alge-meene beginselen van het europeesch privaatrecht.

Het adatrecht van Krawang kent niet de voogdij over den per-soon van een minderjarige naast een voogdij over diens vermogen.

Een „minderjarige” mist naar adatrecht niet het recht persoon-lijk in rechte te verschijnen, al kan de rechter verplicht zijn den vertegenwoordiger van den minderjarige mede op te roepen.

Ldr. Poerwakarta, 30 Jan. 1928, R. v. J. Bat. 8 Juni 1928, dl. 128—389

18. Te Tjiandjoer bestond in 1866 de gewoonte, dat schuldbewij-zen door den adjunct djaksa werden verleden.

Dergelijke schuldbewijzen misten echter bewijskracht in verband met het plakaat van 29 Mei 1690.

Adatrecht — West-Java.

R. v. J. Bat. 5 Juni 1869, dl. 129—125

19. Aansprakelijkheid naar adatrecht van een automobielbezitter voor schade door zijn ondergeschikte veroorzaakt en aan diens schuld te wijten.

Taak van den rechter in het adatrecht.

Ldr. Soekaboemi, 1 Dec. 1927, R. v. J. 21 Sept. 1928, dl. 129—130

20. Naar adatrecht is aan het inlandsch bezitrecht niet noodwendig verbonden het recht, den in vreemde handen geraakten grond onder alle omstandigheden terug te vorderen. De inlandsche bevolking verkeert in de opvatting dat een kooper van eenig goed op een excutorialen verkoop tegen alle aanspraken van derden is gevrijwaard (landraad — anders raad). (met noot van prof. mr. B. ter Haar Bzn.).

Het is noodig die opvatting te doen voortbestaan. (landraad).

Ldr. Bandoeng, 17 Nov. 1927, R. v. J. 4 Mei 1928, dl. 129—135

21. Het adatrecht kent geen wezenlijk onderscheid tusschen djoeal akad en djoeal gade. Nu bij het verrichten van de transactie geen overgang van bezit werd beoogd, is geen verpanding van het woonerf tot stand gekomen, doch een geldleening met zekerheidsstelling van het woonerf.

Bijzondere waarde van de door getuigen bewezen verklaring van een ten tijde van het proces reeds overledene bij zijn rapport aan het dorpshoofd en op zijn ziekbed.

Aan de clausule, dat na verloop van den gestelden termijn het tot zekerheid gestelde goed het eigendom wordt van den uitleener mag slechts de beteekenis worden gehecht, dat na dien termijn het geleende bedrag opvorderbaar wordt en dat de geldnemer het tot zekerheid gegeven goed voor de betaling van zijn schuld niet lichtvaardig zal vervreemden.

Ldr. Bandoeng 6 Dec. 1927, R. v. J. 18 Mei 1928, dl. 129—139

22. Geldleening met machtiging tot verkoop van een tot zekerheid gestelde sawah (met naschrift van prof. mr. B. ter Haar Bzn.).

Ldr. Buitenzorg, 21 Febr. 1928, dl. 129—143

23. Een schenking van een uit gronden bestaande nalatenschap tijdens de laatste ziekte van een kinderloozen schenker 3 of 7 dagen voor zijn dood in bijzijn van het desahoofd gedaan ten voordeele van zijn echtgenoot en ten nadeele van (andere) abintestaat erfgenamen is naar Garoetsch adatrecht slecht rechtsgeldig voor wat betreft 1/3 van het deel van den boedel, dat overblijft na aftrek van het aan de weduwe toekomende kwart.

De Landraad is ten aanzien van de hierin schuilende rechtsvragen de bevoegde rechter. (met naschrift van prof. mr. B. ter Haar Bzn.).

R. v. J. Batavia, 12 April en 12 Juli 1929, dl. 131—1

24. Aangezien naar adatrecht de weduwe het recht heeft huis en huisraad van haar overleden echtgenoot te blijven bewonen en gebruiken, is een vordering tot scheiding en deeling van den uit die goederen bestaanden boedel door erfgenamen van den man ingesteld voorshands onontvankelijk. Wel kan voor recht worden verklaard, dat die goederen behooren tot de nalatenschap van den overledene.

Adatrecht — West-Java.

Ldr. Batavia, 16 Juli 1929, dl. 131— 17

25. Een schenking, welke eerst bij het overlijden van den schenker onherroepelijk wordt (hibat wasijat) ten gunste van slechts één van de kinderen van den schenker, zonder dat blijkt van de instemming van zijn niet bevoordeelde, vermoedelijk ervende, bloedverwanten, is nietig. Te gevolge daarvan kan geen overdracht van inlandsch bezitrecht hebben plaats gehad.

De Landraad en de Raad zijn bevoegd dit rechtspunt te beslissen (met noot van prof. mr. B. ter Haar Bzn.).

R. v. J. Batavia, 17 Mei 1929, dl. 131— 23

26. De vordering van een inlandsch bezitter van een theetuin, die door zijn gemachtigde buiten zijn medeweten op den naam zijner dochter was overgeschreven, en die vervolgens anderhalf jaar later door die dochter met medewerking van het desahoofd aan een te goeder trouw zijnden derde is verkocht, kan ter bescherming van dien derde, worden afgewezen.

Ldr. Soekaboemi, 16 Mei 1929, dl. 131— 25

27. Een sawah is door A aan D verkocht en dadelijk daarna aan A weer in bewerking gegeven. A verkooft vervolgens de sawahs aan E. In een geding tusschen D en A wordt de grondverkoop ontbonden verklaard en A tot betaling van een geldsom veroordeeld. Ter executie wordt beslag gelegd op de sawah.

Kan E op grond van inlandsch bezit („eigendom”) in verzet komen tegen dat beslag?

Landraad: neen, hij kocht „a non domino”; de ontbinding werkt „ex nunc”.

Raad: ja, achteraf is gebleken dat E van den rechthebbende heeft gekocht; de ontbinding heeft terugwerkende kracht. (met naschrift van prof. mr. B. Ter Haar Bzn.).

Ldr. Soemedang, 29 Oct. 1928, R. v. J. 22 Maart 1929, dl. 131— 28

28. Rechtsstoestand van een sawah: „jasa” of „plajangan”? Een desa kan niet zonder reden een sawah plajangan opvorderen van een „sikep tetep” (= een gerechtigde op een „vast aandeel”).

Een sikep tetep mag alleen als zoodanig worden ontzet op door het adatrecht erkende gronden van ontzetting. Indien evenwel een desa-vergadering heeft beslist, dat een sikep-tetep moet worden ontzet, is die beslissing voor den landraad onaantastbaar (met naschrift van prof. mr. B. ter Haar Bzn.).

Ldr. Cheribon, 22 Dec. 1928, dl. 131—32

29. Een erfgenaam, die mede als voogd over onvolwassen erfgenamen gedurende 28 jaar een onverdeelden boedel beheert, kan veroordeeld worden tot het afleggen van een summierere rekening en verantwoording en tot afgifte van het gedeelte van de netto opbrengt evenredig aan het gedeelte van den boedel, waarop eischers recht hebben.

Een vordering tot het afleggen van rekening en verantwoording kan door den landraad worden toegewezen. (met naschrift van prof. mr. B. ter Haar Bzn.).

Adatrecht — West-Java.

Ldr. Pandeglang, 25 Juli 1929, dl. 133—122

30. In Bantam bestaat de sterk verspreide gewoonte dat de vrouw ten huwelijk huis en inboedel inbrengt, waarin de man komt wonen, om bij huwelijksontbinding de woning en den inboedel in het bezit der vrouw te laten. De vrouw is op geen wijze beperkt in de wijze waarop zij mag bewijzen welke goederen aan haar toebehooren.

Ldr. Pandeglang, 12 April 1930, dl. 133—132

31. Tijdens huwelijk bestaat geen gemeenschap van goederen; doch de inkomsten van alle goederen staan ter beschikking van den man die daartegenover de lasten van het gezin heeft te bekostigen, hetgeen ingeval van huwelijksontbinding door verstooting blijft voortduren tot na afloop van de iddah-periode. (met noot van mr. A. Vos de Wael).

Ldr. Serang, 29 Aug. 1929, dl. 133—133

32. De pandhouder van een sawah, die in beslag genomen wordt voor een schuld van den inlandschen bezitter van die sawah, kan bij wege van verzet aan den landraad officieele vaststelling van zijn pandrecht verzoeken. Nadat het pandrecht van den pandhouder in het verzet-proces door den rechter is vastgesteld, blijft het pandrecht ook na de executie-vendutie op de sawah rusten; het kan slechts te niet gaan door terugbetaling van de pandsom. (met naschrift van prof. mr. B. ter Haar Bzn.).

Ldr. Serang, 26 Juni 1930, dl. 133—138

33. Van een vordering: „voor recht te verklaren dat eischer is rechthebbende op een tuin en gedaagde te veroordeelen van dien tuin af te blijven” kan, indien het eerste deel moet worden ontegd, het tweede deel als een bezitsactie, niettemin worden toegewezen. (met naschrift van prof. mr. B. ter Haar Bzn.).

R. v. J. Bat. 20 Juni 1930, dl. 133—143

34. Een moeder die na de huwelijksontbinding 12 jaar wacht met het instellen van een vordering tot levensonderhoud van haar zoon tegen diens vader, haar gewezen echtgenoot, heeft het recht op terugvordering over den tijd voorafgaande aan het instellen van haar vordering verwerkt. Van het oogenblik van het instellen van haar vordering-(bij den priesteraad) af kan zij de onderhoudskosten van den vader opvorderen.

Ldr. Cheribon, 16 April 1930, dl. 133—157

Verwijzing.

Zie Toepasselijk recht 14.

M i d d e n - J a v a.

35. Ook al stelt eischer, dat gedaagden hem met geweld hebben verjaagd van een langdurig en ongestoord door hem of zijn rechtsauteurs bezeten woonerf, moet hij zijn terugvordering van dien grond toch baseeren op zijn inlandsch bezitsrecht.

Geen voorloopig herstel van den toestand vóór het gewelddadig ingrijpen, maar dadelijk onderzoek naar den werkelijk rechthebbende. (met noot van de redactie).

Adatrecht — Midden-Java.

Ldr. Toel.-Agoeng, 23 Maart 1925, dl. 122—461

36. Het adatrecht in het regentschap Trenggalek der afdeeling Toeloengagoeng kent niet de bepaling, dat bij z.g. grondverpanding de pandnemer, na verloop van een voor inlossing bedongen tijd, bevoegd is tot toeëigening van den verpanden grond.

Ook al is tusschen pandgever en pandnemer een bepaalden tijd vastgesteld voor inlossing van het gebruikspand, dan blijft niettemin de pandgever of na diens overlijden zijne erfgenamen bevoegd het grondpand tegen terugbetaling der pandsom in te lossen, mits de pandnemer minstens één keer in de gelegenheid is geweest van den grond te oogsten. (met noot van de redactie).

Ldr. Trenggalek, 15 Jan. 1924, dl. 122—468

37. Volgens het adatrecht in het regentschap Trenggalek der afdeeling Toeloengagoeng, moet bij transacties beoogende tijdelijke of definitieve overdracht van grond of woonhuizen, het bestuur van het dorp, waar het huis of de grond zich bevindt, tegenwoordig zijn.

Die tegenwoordigheid van het dorpsbestuur is geen bloote formaliteit, doch de door de adat vereischte medewerking van dat bestuur aan de transactie, zonder welke inlandsche bezitsrechten op gronden of huizen niet rechtsgeldig kunnen worden overgedragen. (met noot van de redactie).

Ldr. Trenggalek, 3 Juli 1924, dl. 122—598

38. Ontbonden-verklaring van een overeenkomst door den rechter is in het adatrecht niet bekend.

Ldr. Bodjonegoro, 21 Juli 1925, dl. 123—149

39. Een sawah plajangan tetep valt in iemands nalatenschap, doch vererft alleen aan erfgenamen in de rechte linie, voorzover zij nog in de dessa (of het gehucht) tot wier beschikkingskring de sawah behoort, wonen.

Bij ontbreken van in de dessa of in het gehucht woonachtige erfgenamen in de rechte lijn, valt de sawah terug onder het onbelemmerde beschikkingsrecht van het dorp of gehucht.

De kerndorpers (sikep) maken bij meerderheid uit aan wien een op die wijze teruggevallen sawah door de dessa of het gehucht zal worden uitgegeven. (met naschrift van prof. mr. B. ter Haar Bzn.).

Ldr. Batang, 27 Oct. 1925, dl. 123—519

40. Indien een Javaan van Midden-Java bij zijn leven als zijn wil mondeling te kennen geeft (wekas) dat bepaalde goederen na zijn dood aan met name genoemde personen (bv. adoptief-kinderen) zullen komen, vallen dergelijke goederen niettemin in den boedel.

Worden de bevoordeelden na den dood van den erflater vervolgens door een prieterraad op aan het mohammedaansche recht ontleende gronden niet tot erfgenaam verklaard, dan kan de Landraad de adatrechtelijk volkomen geldige „wekas” niettemin niet handhaven.

Artikel 78 lid 2 Reg. Regl. (thans 134^a Ind. St.) stelt te dezen den landraad in de onmogelijkheid aan de opdracht van art. 75 Reg. Regl. om adatrecht toe te passen te voldoen.

Adatrecht — Midden-Java.

Ldr. Ngandjoek, April 1923, dl. 125—313

41. Het plaatselijk adatrecht kent aan een adoptief kind rechten toe op de nalatenschap van zijn adoptief. vader of -moeder.

Ldr. Ngandjoek, April 1923, dl. 125—313

42. Goederen aan man en vrouw gemeenschappelijk toekomend zijn wel is waar in beginsel goederen „door gemeenschappelijken arbeid en vlijt” verkregen, doch zoodra maar vast staat, dat man en vrouw beide voor den kost werken, wordt in Toeloengagoeng — behoudens tegenbewijs — aangenomen, dat al het tijdens huwelijk verkregene in de gemeenschap valt.

Tijdens huwelijk ontgonnen velden komen evenwel bij uitsluiting aan den man, omdat ontginnen mannenwerk is, waar de vrouwen part noch deel aan hebben.

In de afdeeling Toeloengagoeng buiten de grootere plaatsen is van invloed van mohammedaansch schoolrecht op het adatrecht weinig of niets te bemerken.

Het inlandsch bezitrecht op een droog bouwveld, dat tusschen andere bouwvelden in gelegen daardoor duidelijk omgrensd blijft gaat niet verloren ook al blijft het gedurende vele jaren onbewerkt; in het bijzonder niet, indien door den inlandschen bezitter regelmatig wordt profijt getrokken van de op dat veld in het wild groeiende gewassen.

Bij herontginning van een braak liggend bouwveld door een ander dan den nog bekenden eersten ontginner, wordt aan hem of zijn erfgenamen te voren verlof gevraagd. (met literatuur-aanhaling).

Ldr. Trenggalek, 30 Oct. 1924, dl. 125—319

43. Het teekenen van een orderbiljet is eene in het voor Inlanders geldende recht ter hoofdplaats Semarang, geregelde rechtshandeling. (Raad; anders Hof).

R. v. J. Sem. 19 Nov. 1926; H. G. H. 28 Juli 1927, dl. 126—201

44. Beteekenis van „waterwerk” volgens art. 5 Stbl. 1854 — 95.

In Brebes behoort grond, die aansluit aan sawahs in inlandsch bezit, aan de bezitters der sawahs en niet aan den lande.

Landger, Tegal, 11 Juli 1928, dl. 129—153

45. Vaststelling van de erfporties door den priesterraad voorzover betreft de erfgenamen van een mohammedaan (ook ten bate van een katholiek geworden kind) en in aansluiting daaraan, vaststelling van de erfporties van de erfgenamen van dat (intusschen overleden) katholieke kind.

De landraad behoort op grond van de rechtspraktijk, door de javaansche bevolking in Midden-Java bij boedelverdelingen gevolgd, aan de weduwe bij de verdeling een kindsportie toe te kennen.

Ldr. Koetoardjo, 30 Sept. 1929, dl. 131—38

46. De pandhouder van een sawah plajangan tetep kan op grond van het in artikel 208 Inlandsch Reglement aan den, daar eigenaar genoemden, rechthebbende gegeven recht, verzet doen tegen een op de in pand gehouden sawah voor eens anders schuld gelegd beslag (landraad).

De verhouding van den pandnemer tot de sawah is niet een verhouding van eigendom noch daartoe te herleiden zoodat het rechts-

Adatrecht — Midden-Java.

middel van verzet tegen beslag den pandnemer niet toekomt. (raad).

Voor een rechtsgeldige verpanding van een sawah plajangan tetep is de medewerking van het dorpshef voldoende. De instemming van de meerderheid der vergadering van kerndorpers is niet vereischt. (landraad). (met naschrift van prof. mr. B. ter Haar Bzn.).

Ldr. Brebes, 10 April 1930; R. v. J. Sem. 22 Aug. 1930, dl. 133—160

47. Wanneer gaat bij verkoop van grond en bij verpanding van grond voor een bepaalden termijn het inlandsch bezitrecht over op den koper of op den pandnemer? (met naschrift van prof. mr. B. ter Haar Bzn.).

R. v. J. Sem. 18 Oct. 1929; Ldr. Pekalongan, 23 Dec. 1929;

R. v. J. Sem. 13 Juni 1930, dl. 133—182

48. Goederen, door een moeder aan haar dochter geschonken onder de uitdrukkelijke voorwaarde, dat bij vooroverlijden van de dochter die goederen aan schenkster zouden terugkeeren, behooren indien de dochter inderdaad vooroverlijdt adatrechtelijk niet tot de nalatenschap der dochter.

Opsporing van adatrecht door het raadplegen van de hoofden van buurtgemeenschappen (mantjapat).

Ldr. Keboemen, 23 Maart 1929, dl. 133—188

Verwijzing.

Zie Toepasselijk recht 15, 20, 21.

V o r s t e n l a n d e n .

49. Het grondenrecht ter hoofdplaats Jogja na de reorganisatie. (Raden mr. Soepomo).

dl. 128— 1

50. De kratonrechtspraak in Jogjakarta (Raden mr. Soepomo).

dl. 129— 91

51. Het een en ander over het adatvermogensrecht der Indoneziërs in het gewest Soerakarta. (Wirjono Prodjodikoro).

dl. 129—108

52. Adatgrondenerfrecht. (Raden mr. Soepomo).

dl. 133— 1

53. Een landbouwer, die voor de reorganisatie van het grondbezit te Jogjakarta van een bekel een stuk sawah gekregen heeft om van de helft tegen prestatie der ondernemingsdiensten de opbrengst te genieten, die als zoodanig bekend stond als „koeli goendoel” en die na de reorganisatie in het feitelijk genot der sawah is gebleven, behoort te worden beschouwd als degeen aan wien na de reorganisatie het erfelijk gebruiksrecht op dien grond toekomt.

De omstandigheid dat bij de reorganisatie buiten hem om die gronden zijn ingeschreven ten name van een ander doet aan zijn recht niets af, evenmin als de omstandigheid, dat de desaraad na de reorganisatie den grond voor een deel aan een ander toeweest. (met noot van prof. mr. B. ter Haar Bzn.).

Ldr. Jogja, 17 Dec. 1925; R. v. J. Sem. 16 April en 20 Aug. 1926, dl. 124—109

54. De gronden in de Vorstenlanden behooren van oudsher aan den Vorst als rechthebbende op den grond.

Adatrecht-Vorstenlanden.

Door de landbouwers werden vóór de reorganisatie geen individuele subjectieve rechten op den grond uitgeoefend. (met naschrift van prof. mr. B. ter Haar Bzn.).

Ldr. Jogja, 6 Sept. 1926, dl. 125—122

55. De rentepranatan is in het geldend adatrecht in het geheele gewest Jogjakarta gereciperd.

Ldr. Jogja, 18 Juli 1927; R. v. J. Sem. zonder datum, dl. 127—137

56. Bij de reorganisatie in Jogjakarta is aan de koelies buiten de hoofdplaats een zelfstandig, voor executie vatbaar, recht verleend.

Desa beslissingen over overdracht en overgang van gebruiksrecht missen rechtskracht. (vgl. T. 126, blz. 194)

Het bij de reorganisatie aan de desa toegekende recht belet zooals het zich in dit geval voordoet geen openbaren executorialen verkoop van gebruiksrecht.

Ldr. Jogja, 15 Aug. 1927, dl. 127—356

57. Tegen adatvoorschriften in uitsluitend verweer toegelaten op grond van strijd met algemeen erkende beginselen van rechtvaardigheid en billijkheid.

Bepalingen betreffende executie in adatvoorschriften missen rechtskracht bij de Landraadsprocedure.

Ldr. Jogja, 6 Juli 1928, dl. 128—87

58. De z.g. rentepranatan is in het adatrecht van het geheele gewest Jogjakarta gereciperd, en is niet strijdig met algemeen erkende beginselen van billijkheid en rechtvaardigheid.

Ldr. Jogja, 6 Juli 1928, dl. 128—87

59. De z.g. rentepranatan is in het adatrecht van het geheele gewest Jogjakarta gereciperd.

Zij is niet in strijd met algemeen erkende beginselen van billijkheid en rechtvaardigheid.

R. v. J. Sem. 21 Sept. 1928, dl. 131—43

60. De onbevoegdheid van den verkooper behoeft naar adatrecht nog niet te leiden tot tenietdoening van de transactie.

De kooper, die langs adatrechtelijk regelmatigigen weg den grond heeft gekocht, behoort geen risico te dragen.

Ldr. Jogja, 21 Mei 1930, dl. 133—190

Verwijzing.

Zie Rechtspersonen 1; Toepasselijk recht 17, 28. Zie ook Strafrecht, art. 212 no 2; art. 372 no. 3.

O o s t - J a v a m e t M a d o e r a .

61. Het adatrecht van Soerabaja kent een boedeltoescheiding, waaraan de vorm van een schenking (hibat wasijat) wordt gegeven, welke schenking pas onherroepelijk wordt na den dood van den schenker, op welk tijdstip de begiftigde eerst een eigen recht op het geschonken goed verkrijgt (Landraad).

Ook al heeft een vader als gemachtigde van zijn dochter een penceel, waarop europeesch eigendomsrecht gevestigd is, gekocht en al is die grond op naam van zijn dochter overgeschreven, kan

Adatrecht — Oost-Java met Madoera.

hij worden toegelaten tot het bewijs dat hij het perceel met eigen middelen betaalde en dat hij het bij wege van boedeltoescheiding als boven omschreven aan zijn dochter had geschonken, zoodat deze er (nog) geen eigendomsrecht op had. (Landraad).

Tot dergelijk bewijs kan de vader niet worden toegelaten, om dat hij zelf nimmer eigenaar was en dus niet bij wege van adat-rechtelijke boedeltoescheiding daarover kon beschikken. (Raad). (met noot van de red.)

Ldr. Soerabaja, 8 Febr., 8 en 15 Maart 1923; R. v. J. Soer.

6 Febr. 1924, dl. 122—585

62. Eene gehuwde inlandsche vrouw heeft jus standi in judicio.

R. v. J. Soer. 6 Febr. 1924, dl. 123—39

63. Volgens het adatrecht ter hoofdplaats Soerabaja mag een vader, „voogd” over zijn onmondigen zoon, aan dien zoon toekomstend vorderingsrecht niet zonder rechterlijke machtiging cedeeren (Landraad, anders Raad, welk college den vader de vrije beschikking over het vermogen van zijn zoon toekent). (met naschrift van prof. mr. ter Haar).

Ldr. Soerabaja, 13 Aug. 1925; R. v. J. Soer. 10 Dec. 1925 en

24 Febr. 1926 dl. 124—136

64. Een sluishouder is niet gerechtigd aan rechthebbenden op zoutpannen die op geen andere wijze dan langs die sluis zeewater kunnen verkrijgen, toevoer van zeewater te weigeren. Indien het, door de van een sluis voorzien kanaaltjes stroomende zeewater onvoldoende is voor alle betrokken zoutpannen moet de zaak naar algemeene beginselen van billijkheid en rechtvaardigheid worden opgelost.

Ldr. Sampang, 3 Febr. 1927, dl. 126—136

65. Het feit, dat tusschen partijen eene gono-gini-gemeenschap heeft bestaan, geeft wel aan eischeres het recht om tot scheiding en deeling daarvan te dwingen, maar niet, om rauwelijks haar aandeel in de opbrengst van eenige willekeurig uitgekozen goederen, welke deel der gemeenschap hebben uitgemaakt, op te vorderen.

R. v. J. Soer. 31 Mei 1922, dl. 127—85

66. Volgens inlandsche rechtsbegrippen draagt elk contract, dat de overdracht van goederen beoogt, meer of minder een reëel karakter, waardoor koop zoowel als huur samengesmolten worden gedacht met de overdracht van het voorwerp daarvan.

Nu de koop is gesloten en de acte is geteekend in het huis, hetwelk van deze transactie het voorwerp uitmaakt, moet deze koop van het huis gezegd worden met de overdracht daarvan in des koopers macht gepaard te zijn gegaan. De op den verkoop onmiddellijk gevolgde verhuur van het huis aan den verkoper is een volgens het adatrecht (Madoera) rechtsgeldige transactie.

Het adatrecht kent voor den overgang van dergelijke huizen als de onderwerpelijke inschrijving in de desaregisters niet als essentieel vereischte.

H. G. H. 7 Juni 1928, dl. 128—145

67. Uitlegging van een desaregeling. Geen betaling van wang saksi is verschuldigd aan den desaschrijver voor koopen en slachten

Adatrecht — Oost-Java met Madoera.

van vee door een ingezetene van die desa geheel buiten het desa-bestuur om; voor heffing van het in de desaregeling verplicht gestelde wang saksi is noodig dat de tjarik inderdaad als getuige van de verrichtingen kennis nam.

Ldr. Modjokerto, 14 Juli, dl. 128—227

68. Inlandsch bezitrecht op na 1896 tot klappertuin ontgonnen niemands-grond kan niet anders worden bewezen dan door aan te toonen dat bij de ontginning aan de door de ontginningsordonnantie van 1896, Staatsblad — 44 gestelde voorwaarden is voldaan. (landraad).

Het recht van den inlander om door ontginning rechten, ook op niemands-grond, te verkrijgen, wortelt in het adatrecht; in elk geval kan de ontginner meer rechten op den door hem ontgonnen grond doen gelden dan willekeurige derden; tegenover hen kan hij zijn recht handhaven (raad).

Ldr. Soemenep, 27 April 1927; R. v. J. Soer. 7 Sept. 1927, dl. 129—163

69. Bij verkoop van gronden met beding van wederinkoop gevolgd door in deelbouw geven van den grond door den koper aan den verkooper kan van wanprestatie door niet-leveren van den gekochten grond geenerlei spake zijn.

Cessie van alle rechten voortvloeiende uit een koopovereenkomst heeft naar adatrecht geen rechtsgevolgen.

Ldr. Kraksaan 25 Jan. 1928, dl. 131—45

70. Indien de verkooper van drie steenen huizen en de opgezetenrechten op het woonerf achteraf blijkt slechts voor de helft rechthebbende op huizen en erf te zijn geweest behoeft de rechter naar adatrecht den koop niet geheel ongeldig te verklaren, doch kan dien handhaven voor de onverdeelde helft van de verkochte goederen.

Ldr. Soerabaja, 9 Febr. 1929, dl. 131—51

71. Het adatrecht van Soerabaja kent niet een verkrijging van inlandsch bezitrecht door enkel tijdsverloop.

Zulks is niet in strijd met algemeene beginselen van billijkheid en rechtvaardigheid.

Ldr. Soerabaja, 20 Juni 1929, dl. 131—59

72. Een verzorger (voogd) van minderjarige inlanders heeft over persoon en vermogen van den minderjarige dezelfde rechten (en ook dezelfde plichten) als den ouders zouden toekomen indien zij nog in leven waren gebleven. Dit brengt mee volledige beheers- en beschikkingsbevoegdheid van den voogd over het door de ouders — wier persoon hij voortzet — nagelaten vermogen. Voor zijn beheers- en beschikkingsdaden is hij dan ook geen rekening en verantwoording schuldig.

Ldr. Djember, 21 Aug. 1929, dl. 131—71

73. De in het vonnis nader omschreven overeenkomst is een contractus sui generis en niet een huurovereenkomst omdat tot het wezen van een huurovereenkomst behoort de verplichting van den huurder om den huurprijs op de bepaalde termijnen te voldoen, en zulks in casu niet is geschied. Deze overeenkomst moet wijken voor een later door denzelfden inlandschen bezitter gesloten huurcontract met een suikerfabriek. (met naschrift van prof. mr. B. ter Haar Bzn.).

Adatrecht — Oost-Java met Madoera.

Res. Ger. Probolinggo, (?) 1929, dl. 133—175

74. Een ieder die daarbij belang heeft, kan den inlandschen rechter verzoeken vast te stellen, welke rechtsgevolgen een met een onmondige gesloten overeenkomst heeft. (ldr.).

Slechts den onmondige staat een beroep op het aan zijn onbekwaamheid ontleende gebrek in de overeenkomst vrij; anderen zijn met een daarop gebaseerde vordering niet ontvankelijk (raad).

Staatsblad 1917 — 738 is alleen van belang voor den uitleg van het woord „minderjarige” in wettelijke voorschriften (ldr.).

Mondigheid moet bij de inheemsche bevolking van Soerabaja worden aangenomen, zoodra iemand ouder dan 9 jaar is en in staat is zelf te handelen (rasjid) (ldr.).

Ldr. Soerabaja, 20 Nov. 1929; R. v. J. Soer. zonder dt., dl. 133—204

75. Bescherming van den koper te goeder trouw bij verkoop van tuinen met medewerking van het dorps hoofd door slechts een deel der gezamenlijke rechthebbenden.

Vaststelling door den landraad van het bedrag der vergoeding waarop naar zijn oordeel de gepasseerde rechthebbenden aanspraak kunnen maken.

Veroordeeling van den koper tot betaling van die vergoeding, (met naschrift van prof. mr. B. ter Haar) Bzn.).

Ldr. Djember, 24 Sept. 1930, dl. 133—220

76. Indica volgens de gewoonte een broer en een zuster het gebruik van een tusschen hen nog niet verdeelden vischvijver zoo hebben geregeld, dat de broer telkens twee jaar den vijver gebruikt, tegen de zuster telkens één jaar, en een der partijen weigert den vijver af te geven, dan kan de andere partij niet verdeeling van den vijver doch wel verkoop van den vijver en verdeeling van de opbrengst in rede van 2 : 1 vorderen.

Ldr. Pasoeroean, 24 Dec., 1930, dl. 133—227

Verwijzing.

Zie Gewijsde zaak 8; Toepasselijk recht 18.

G a j o -, A l a s -, e n B a t a k l a n d e n .

77. Een tijdens huwelijk verworven huis behoort, indien het huwelijk een bruidschat-huwelijk was geheel aan den man; was het huwelijk een semando-huwelijk dan zou het huis voor de helft aan den man, voor de helft aan de vrouw toebehooren. (ldr.).

Na den dood van de vrouw kan de man over het waardevolle huis ten bate van zijn en haar dochter niet om niet beschikken, dan met medewerking van het koeria-hoofd, in tegenwoordigheid van alle erfgenamen en met groot adatceremonieel. (ldr.).

Een schenking van een huis van f 500.- waarde met medewerking van twee pasar-(= kampong) hoofden, in tegenwoordigheid van geen of slechts een deel der erfgenamen en met klein adatceremonieel is niet rechtsgeldig; de begiftigde kan op dien grond geen rechten op het huis doen gelden (ldr.).

Gouv. Rapat Pad. Sidempoean, 23 Jan. 1926, dl. 133—232

Het Minangkabausche gebied.

Adatrecht — Het Minangkabausche gebied.

78. Processuele sluiptwegen tot onwettige vervreemding van familiegronden in Minangkabau.

Indien een familiehoofd, als vertegenwoordiger zijner familie in rechte geroepen tot afgifte van een stuk grond, de stellingen van den eischer erkent, kan hij en zijne familie tot ontruiming van dien grond worden veroordeeld (landraad).

Verzet tegen zulk een vonnis, door de in het ongelijk gestelde familie (nu vertegenwoordigd door den opvolger van het intusschen ontslagen familiehoofd) aangeteekend bij den landraad, is niet ontvankelijk (raad, anders landraad). (met naschrift van prof. mr. B. Haar Bzn.).

Ldr. Pariaman, 1. 16 Sept. 1925, 27 Mei, 1 Oct. en 8 Dec. 1926;
R. v. J. Pad. 23 Sept. 1926 en 5 Mei 1927, dl. 126—64

79. Het adatrecht van de bevolkingsgroep, waartoe gedaagde behoort, (wonende te Loeboek Begaloeng, S. W. K.), kent weliswaar de acquisitieve verjaring niet, maar het algemeen belang vordert dat hiervan worde afgeweken en ter zake de in het B. W. neergelegde beginselen worden gehuldigd. (met naschrift van prof. mr. dr. Kolléwijn).

Ldr. Padang, 17 Mei 1926, R. v. J. 30 Dec. en 30 Dec. 1926, dl. 126—89

80. Verdeeling van familiegoed over familietakken. Eenstemmighedsbeginsel. Verhouding van den waris tot den poesakabeheerder.

Ldr. Padang, 21 Febr. 1927, dl. 126—130

81. Onwettige transacties nopens een woonerf te Pajakoemboeh. Gebondenheid van den gouvernementsrechter bij het verleen van rechtsherstel. (met adviezen).

R. v. J. Pad. 8 Nov. 1928, dl. 129—169

82. Beteekenis van een vrijwillige onderwerping aan het europeesch privaatrecht ter zake van de uitvoering van een testament. Ontwikkeling van het adaterrecht ter Sumatra's westkust. (met naschrift van prof. mr. dr. Kolléwijn).

Ldr. Padang Pandjang, 8 Jan. 1925; R. v. J. Pad. 8 Jan. 1925, dl. 129—190

83. Verpanding van een sawah door leden van een minangkabausche familie buiten weten van het familiehoofd (mamak); het ten eigen bate aanwenden van de pandsom door die familieleden.

Landraad: het familiehoofd kan vorderen 1° vernietiging van het pandcontract; 2° ontruiming van den grond door den pandnemer; 3° veroordeeling van de familieleden tot uitkeering van het onrechtmatig aan hem onthouden deel van de pandsom.

Raad: het familiehoofd kan alleen de ontruiming vorderen; zijn vordering tegen zijn familiegenooten is onontvankelijk. (met naschrift).

Ldr. Padang, 25 Juli 1928; R. v. J. Pad. 1 Nov. 1928, dl. 129—198

84. In de nagari Sagoentoer (Painan) kan een man niet vrijelijk over het hem toekomend aandeel in de tijdens huwelijk door gemeenschappelijken lijver en vlijt met zijn vrouw gewonnen goederen (barang soearang) beschikken. Dat den man toekomend aandeel vervalt na zijn dood aan zijn „waris” (kemanakan kandoeng).

Ldr. Padang, 29 Juli 1929, dl. 131—78

Adatrecht — Het Minangkabausche Gebied.

85. Het minangkabausche adatrecht houdt in toenemende mate rekening met de meer hechte banden, welke tusschen de echtgenooten en den vader en zijn kinderen ontstaan.

De omstandigheden van het onderhavige geval brengen mee, dat goedkeuring of medeweten van de (moederrechtelijke) „waris” voor schenking van den vader van zijn eigengewonnen goed (harta pentjarian) aan zijn kinderen geen rechtsgeldigheidsvereischte is (met adviezen van profs. mrs. B. ter Haar Bzn, en J. H. Carpentier Altling).

R. v. J. Pad. 1 Dec. 1927; H. G. H. 9 Jan. 1930, dl. 131—82

86. Een familietak, aan wien tot het familievermogen (poesaka tinggi) behorende grond in gebruik is toegewezen, heeft niet het recht in verzet te komen tegen op dien grond voor een privé-schuld van een der familiegenooten (buiten dien tak) gelegd beslag (met noot van den inzender).

Ldr. Pariaman, 6 Juli 1929, dl. 131—106

87. Een vordering tot veroordeeling van een mamak kepala waris als zoodanig tot betaling van een schuld door hem persoonlijk (als aannemer) aangegaan, is ongegrond. (met noot van den inzender).

Ldr. Pariaman, 14 Jan. 1929, dl. 131—110

88. Een Minangkabauer van 20 jaar is wel volgens het bepaalde bij Staatsblad 1917 — 738 nog „minderjarig” doch mag niettemin naar adatrecht zelfstandig in rechten optreden.

Ldr. Pariaman, 16 Jan. 1929, dl. 133—235

89. Indien het vermogen van een schuldenaar niet toereikend is om al zijn schulden volledig te betalen, hebben de schuldeischers recht op pondpondsgewijze verdeling (gadang agah beroempoek, ketjil agah bertjatjak).

Handelingen, waardoor op dien regel inbreuk gemaakt wordt, zijn ongeldig.

Ldr. Pariaman, 13 Mei 1929, dl. 133—236

90. Beslag voor een privéschuld op harta poesaka is reeds daarom uitgesloten, omdat artikel 216 Rechtsreglement Buitengewesten alleen op het oog heeft beslag op het aandeel van den schuldenaar in het poesakagoed, welk aandeel echter nimmer vaststaat. Bovendien kan artikel 216 R. B. slechts bedoelen de volgorde te regelen indien poesakagoed in beslag is genomen en geenszins uit te maken dat poesakagoed in beslag mag worden genomen.

Ldr. Padang, 7 Dec. 1929, dl. 133—238

91. Een schenking van poesakagoed door een mamak kepala waris aan zijn zoon is niet rechtsgeldig, indien blijkt dat een der familiegenooten (waris) niet in de transactie was gekend.

Ldr. Pariaman, 25 April 1929, dl. 133—241

92. De medewerking van de volkshoofden bij verpanding van grond is wel gebruikelijk doch geen rechtsgeldigheidsvereischte.

Een pandnemer, wiens in pand genomen sawah voor een schuld van den pandgever op een gerechtelijken openbaren verkoop is verkocht, kan van den kooper teruggave van den grond vorderen, zoolang hem de pandsom nog niet is terugbetaald.

Adatrecht — Het Minangkabausche Gebied.

Een koper op een gerechtelijken openbaren verkoop kan aan die wijze van koopen geen bijzondere rechten ontleenen, omdat krachtens artikel 218 van het Rechtsreglement Buitengewesten slechts de rechten van geëxecuteerde op hem overgaan. (met naschrift van prof. mr. B. ter Haar Bzn.).

Ldr. Pariaman, 10 Juni 1929, dl. 133—245

93. Het feit dat een pandgever het verpande huis bewoonde en alles daaromtrent regelde, brengt mee, dat de pandnemer, die het huis in pand nam ten overstaan van het „kamponghoofd” mocht meenen het huis van den rechtmatigen bezitter in pand te krijgen, en moet worden beschermd tegen aanspraken van derden die bezitsrechten op het huis pretendeeren.

R. v. J. Padang, 9 Oct. 1930, dl. 133—249

94. Indien een pandnemer zonder voorkennis van den oorspronkelijken pandgever de door hem in pand genomen sawah weder aan een derde verpand heeft, is de oorspronkelijke pandgever bevoegd de sawah terug te vorderen van den laatsten pandnemer onder aanbod van de door dien pandnemer voor de sawah betaalde pandsom, tot een maximum van het bedrag, waarvoor de sawah door den oorspronkelijken pandgever was verpand en — bijaldien het oorspronkelijk bedrag grooter is dan de door den laatsten pandnemer betaalde pandsom — onder aanbod van het verschil der beide bedragen aan den oorspronkelijken pandnemer (met naschrift van prof. mr. B. ter Haar).

Ldr. Padang, 19 Oct. 1929, dl. 133—251

95. Een inlossing van een sawah in pand genomen door een familie kan rechtsgeldig geschieden ook al zijn niet alle familieleden van de pandneemster die den grond bewerken daarin gekend.

R. v. J. Padang, 2 Oct. 1930, dl. 133—260

96. Een sawah poesaka (in Ampang Pau IX) kan rechtsgeldig worden verkocht bij eenstemmigheid van alle genooten der familie aan wie de sawah toebehoort.

Een op een openbaren verkoop door een deel der familieleden verkochte sawah poesaka kan evenwel door de familie als zoodanig worden teruggevorderd.

Een familiehoofd (mamak kepala waris) kan bij eenstemmigheid der familieleden worden afgezet; kan geen eenstemmigheid worden bereikt dan komt aan de penghoeloe andiko van de seekoe waartoe de familie behoort, het recht toe den mamak k.w. af te zetten, welk besluit echter bekrachtiging behoeft van de kerapatan negeri).

Ldr. Padang, 14 Dec. 1929, dl. 133—262

97. Het hoofd van een familietak kan het hoofd van de geheele familie als zoodanig dagvaarden ten einde bij vonnis te hooren verklaren dat eischers tak een onderdeel van gedaagdes familie uitmaakt en dat bepaalde gronden tot het poesakabezit van de geheele familie behooren (ldr. anders raad).

De belanghebbende tak kan niet nietigverklaring van de verpanding van de familie-sawah vorderen, zonder den pandnemer ook in het geding te roepen. (ldr.). (met naschrift van mr. C. Star Nauta Carsten.).

Adatrecht — Het Minangkabausche Gebied.

Ldr Padang, 16 Nov. 1929, R. v. J. Padang 3 April 1930, dl. 133—264

98. De mamak kepala waris van een familietak kan in verzet komen tegen een beslag gelegd op aan dien tak behoorend goed (poesaka rendah) voor een particuliere schuld van een familiegeenoot.

R. v. J. Padang, 3 Juli 1930, dl. 133—278

99. De inlandsche bezitter van een aap, die een huis van een ander binnendringt en daar een kind bijt, is aansprakkelijk voor de kosten van genezing en behandeling van het kind tegen dolheid te Bandoeng.

Ldr. Padang, 1 Nov. 1930, dl. 133—279

Verwijzing.

Zie Toepasselijk recht 19.

Z u i d - S u m a t r a.

100. In Djambi woont de man bij de vrouw in. Ook indien zij de echtelijke woning verlaat, houdt de vrouw recht op de haar in het algemeen bij echtscheiding toekomende goederen.

De verdeling van tijdens huwelijk gewonnen goederen bij echtscheiding geschiedt in Djambi buiten de hoofdplaats in twee gelijke deelen, terwijl (o.a.?) ter hoofdplaats het deel des mans tweemaal zoo groot is als dat der vrouw.

Ldr. Djambi, 3 Aug. 1928; R. v. J. Bat. 23 Dec. 1927, 12 Oct. 1928, dl. 129—217

101. Een door een vrouw in Menggala (Lampoeng) ten huwelijk aangebracht woonert blijft van haar, al wordt het door haar echtgenoot beheerd.

Bij een leviraat-huwelijk kan men bij overeenkomst afstand doen van ieder recht dat men als opvolger van den eersten echtgenoot zou kunnen doen gelden.

Ldr. Menggala, 16 Jan. 1929, dl. 131—76

102. Ontbinding van een overeenkomst naar adatrecht.

Een bij den landraad ingediende vordering tot vaststelling dat een woning en een tuin „borg” zullen zijn voor een bij vonnis vast te stellen schuld vindt geen steun in de wet (raad). (met naschrift van prof. mr. B. ter Haar).

Ldr. Kotaboemi, 10 Sept. 1929; R. v. J. Bat. 29 Nov. 1929 en 11 Juli 1930

103. Vaststelling van een in goed vertrouwen onbepaald gelaten koopprijs. (met naschrift van profs. mrs. B. ter Haar en H. R. Hoetink

Rapat Batoeradja, 18 Dec. 1929, dl. 133—305

Verwijzing.

Zie no. 130.

H e t M a l e i s c h e g e b i e d.

104. Uitlegging te geven aan de in een acte waarbij een stuk grond tot wakaf verklaard werd, voorkomende woorden „sekalian bangsa Mandailing”. Die uitlegging moet geschieden naar de bedoeling van de stichters der wakaf.

Bedoelden de stichters met dien term ook Batakkers uit Angkola, Sipirok en Padanglawas, die in Medan vroeger wel orang Mandai-

Adatrecht — Het Maleische Gebied.

ling werden genoemd doch later bepaaldelijk weigerden aldus te worden betiteld? Landraad ja, Raad neen.

Ldr. Medan, 20 Juni 1925; R. v. J. Medan, 12 Febr. 1926, dl. 124—128

Verwijzing.

Zie no. 8. Zie ook Toepasselijk recht 29.

B o r n e o.

105. Volgens het adatrecht van de Maleische bevolking van Amoentai (Borneo) hebben bij de ontbinding van hun huwelijk man en vrouw (of hunne erfgenamen) ieder recht op de helft van tijdens huwelijk gewonnen goederen, (barang perpantangan) mits beide echtgenooten op eenigerlei wijze werkzaam waren, tenzij een der echtgenooten het bewijs kan leveren, dat hij (zij) het goed door vererving of schenking heeft verkregen of uitsluitend met eigen middelen heeft gekocht.

Ldr. Amoentai, 8 Oct. 1927, dl. 128—219

106. Koop en verkoop van een woonerf met huis is naar het adatrecht van Barabai (Borneo) een vorm van overdracht, een reële overeenkomst die eerst door en bij de overdracht tot stand komt. Voor de rechtsgeldigheid van die transactie is vereischt dat zij geschiede ten overstaan van den pembekel. (met naschrift van prof. mr. B. ter Haar).

Ldr. Kandangan, 2 Nov. 1927, dl. 128—226

107. Inlandsch bezitrecht op soengei's in de Zuider- en Oosterafdeeling van Borneo behoort te worden erkend en beschermd.

Ldr. Amoentai, 23 Aug. 1928, dl. 129—222

M i n a h a s s a.

108. Gegevens uit een adoptiegeschil in de Minahassa (mr. N. S. Blom.)

dl. 131—146

Z u i d - S e l e b e s.

109. Ook volgens het adatrecht heeft een schenking geen rechtsgevolgen, indien ze niet uitdrukkelijk door den begiftigde is aanvaard. Uit het feit dat de begriftigde reeds lang voor het overlijden van den schenker in het feitelijk bezit van het perceel was, kan de aanvaarding worden afgeleid.

De Sjarat is krachtens de adat bevoegd een aan dat College door den schenker gerelateerde schenking te constateeren, (Raad; door het Hof in het midden gelaten)

H. G. H. 14 Aug. 1924, dl. 121—398

110. Een schenking van grond en daarop staande vastigheden is alleen rechtsgeldig indien zij plaats heeft ten overstaan van het kamponghoofd (glarang) of den godsdienstbeambte (kalief).

Ldr. Maros, 15 Oct. 1928, dl. 129—130

111. Rechtspraak in burgerlijke zaken door gouvernementsrechters in Zd.-Selebes, verzameld en van aantekeningen voorzien door mr. Chr. Gunning.

- I. Landraad Makassar, 1925 en 1926.
- II. Landraad Maros 1926.

Adatrecht — Zuid-Selebes.

- III. Landraad Pangkadjene 1926.
- IV. Verhouding tusschen echtgenooten. Ldr. Makassar 5 Nov. 1925.
- V. Onderhoud van kinderen. Ldr. Makassar 16 Oct. 1926.
- Va. Huwelijksgoederenrecht. Ldr. Maros, 22 Sept. 1925.
- VI. Scheiding van tafel en bed. Ldr. Makassar 5 Dec. 1928.
- VII. „Kooopen" door de vrouw van haar verstooting. Ldr. Makassar 30 Jan. 1929.
- VIII. Echtscheiding van met Europeanen gelijkgestelde Christen-Inlanders. R. v. J. Makassar 8 Maart 1929.
- IX. Erfrecht. Ldr. Makassar 22 Aug. 1925.
- X. Erfrecht. Ldr. Makassar 5 Dec. 1925.
- XI. Grondenrecht. Ldr. Maros 4 Dec. 1928.
- XII. Verkoop huis op gouvernementsgrond door Inlander aan Chinees. Staatsblad 1875 — 179. Geldleening, Rente. R. v. J. Makassar 6 Nov. 1925 en 6 Febr. 1928.
- XIII. Schijncontract. Ldr. Makassar 21 Jan. 1926.
- XIIIa. Schijncontract Ldr. Makassar 5 Dec. 1928.
- XIV. Wil en verklaring (Schijncontract). Ldr. Makassar 16 Oct. 1929.
- XV. Weekerverordening. Ldr. Makassar 18 Sept. 1926.
- XVI. Borgtocht. Ldr. Makassar 4 Maart 1926.
- XVII. Intergentiel recht. Ldr. Makassar 10 Oct. 1925.
- XVIII. Bevoegdheid. Ldr. Makassar 24 Oct. 1927.
- XIX. Bevoegdheid, verzet, inhoud-vordering. Ldr. Makassar 19 en 28 Nov. 1925.
- XX. Bevoegdheid. Ldr. Makassar 5 Nov. 1925.
- XXI. Bevoegdheid Ldr. Makassar 3 Juni 1925.
- XXII. Bevoegdheid (attributie). R. v. J. Makassar 19 Aug. 1921.
- XXIII. Bewijslast. Ldr. Maros 3 Juni 1926. R. v. J. Makassar 20 Aug. 1926.
- XXIV. Onsplitbare bekentenis. Ldr. Pangkadjene 10 Oct. 1927, R. v. J. 24 Febr. en 6 Juli 1928.
- XXV. Hooger beroep door een deel van de in het ongelijk gestelden. R. v. J. Makassar 29 Juni 1928.
- XXVI. Curatee. Ldr. Makassar 7 Sept. 1926.

dl. 131—147 e.v.

112. Indien na de betaling van de pandsom, de pandgever de verpande gronden weigert te ontruimen, is een vordering tot teruggave van de pandsom en tot schadevergoeding voor het gedorven genot der sawahs, ingesteld door den inpandnemer, ongegrond, omdat hij slechts kan vorderen ontbinding van de overeenkomst op grond van wanpraestatie en schadevergoeding (landraad).

De afspraak nopens verpanding der sawahs en het afgeven van pandsom heeft voor den inpandnemer een recht doen ontstaan waarvan de schending leidt tot het door hem gevorderde rechtsherstel (f 400 pandsom benevens de waarde van den halven oogst per jaar.) (raad).

Ldr. Takalar, 24 Jan. 1929; R. v. J. Mak. 3 Mei 1929, dl. 131—127

Adatrecht-Zuid-Celebes.

113. Bij een grondverpanding voor onbepaalden tijd heeft in het algemeen de pandnemer niet het recht de pandsom willekeurig terug te vorderen, ook niet wanneer bij de transactie de verpande grond in deelbouw gegeven is aan den pandgever.

Wederverpanding te kwader trouw van een klein deel der aldus in zijn feitelijke macht gebleven sawahs door den pandgever-deelbouwer levert voor de terugvordering van de pandsom ook niet een speciale reden op. Wel kan de eerste pandhouder een vordering instellen tegen den tweeden pandnemer tot nietigverklaring van de frauduleuze tweede verpanding (met naschrift van prof. mr. B. ter Haar.)

R. v. J. Mak. 3 Mei 1929, dl. 131—133

114. Bij de voltrekking van een huwelijk wordt openlijk medegedeeld hoeveel de bruidschat bedraagt en hoeveel de „wang blandja" en ook hoe die twee bedragen op dat oogenblik voldaan worden.

Ldr. Pangkadjene, 25 Nov. 1929, dl. 133—317

115. Een adatgemeenschap is inlandsch rechtspersoon. Bewijs van inlandsch bezitrecht, (door vermoedens).

Ldr. Sindjai, 29 Nov. 1929, dl. 133—320

116. De vraag wie erfenamen zijn wordt beheerscht door het adaterrecht, niet door het mohammedaansche recht.

Volgens het adatrecht erven kinderen bij plaatsvervullig van hunne vooroverleden ouders, terwijl aan de weduwe één achtste deel van den boedel des mans toekomt.

De tijdens huwelijk gewonnen goederen (barang tjakkara) moeten gelijkelijk tusschen man en vrouw worden verdeeld.

Ldr. Boeloekoemba, 26 April 1925, R. v. J. Mak. 6 Dec. 1929, dl. 13—327

Verwijzing.

Zie Toepasselijk recht 26.

A m b o i n a.

117. Geschil over de grenzen van een boomgaard als gevolg van een grensgeschil tusschen twee negorijen.

Het adatrecht kent niet de mogelijkheid dat een Ambonees erfelijke rechten bezit op aanplant in het gebied eener andere negorij dan die zijner inwoning.

Voor de onrechtmatig genoten vruchten behoort aan den inlandsch bezitter schadevergoeding te worden betaald.

Ldr. Amboina, 10 Dec. 1928, dl. 131—141

Chineez.

118. Volgens het indo-chineesch gewoonterecht sluiten niet, gelijk volgens het zuiver chineesche recht, de broeders hunne zusters steeds geheel uit, maar kunnen broeders en zusters op de nalatenschap van hunne zuster gelijke rechten doen gelden.

H. G. H. 11 Juni 1925, dl. 122—454

119. In het adatrecht der Chineez. ter Oostkust van Sumatra was, althans voor Mei 1919, naast de adoptie tot stamvoortzetting een adoptie tot pleegkind bekend, waarbij het aangenomen pleegkind, dat ook een meisje zijn kon, geheel overging in de ouderlijk

Adatrecht-Chineezen.

macht van de pleegouders. Tot het aangaan van een huwelijk behoefde zoo'n meisje de toestemming der pleegouders, tenzij bij de aanneming tot pleegkind anders bepaald was.

Het pleegkind kan geen aanspraak op de nalatenschap der pleegouders doen gelden. Een dergelijke aanneming tot pleegkind kon zoowel uitdrukkelijk als stilzwijgend weder worden te niet gedaan.

R. v. J. Medan, 15 Aug. 1924, dl. 123—45

120. Volgens het in 1918 op Java geldende indo-chineesch adatrecht kunnen de dochters, ook de gehuwde, bij gebreke van zoons of mannelijke afstammelingen van dezen, bij versterf als eenige erfenamen van hun vader erven.

H. G. H. 29 Oct. 1925, dl. 123—112

121. Kind vóór 1 Mei 1919 bij inlandsche vrouw verwekt door ongehuwden chineeschen vader en door dezen openlijk als zijn kind behandeld. Art. 18 van Stbl. 1924—557 niet toepasselijk. Het kind komt van rechtswege onder voogdij zijner moeder, (met jurisprudentieaanhaling).

R. v. J. Medan, besch. 9 Oct. 1925; H. G. H. besch. 8 Maart 1926, dl. 124—120

122. Ook volgens zuiver chineesch recht blijven gehuwde vrouwen en hare afkomelingen door tal van betrekkingen verbonden aan hare voorhuwelijksche bloedverwanten, ten opzichte van wie zij niet als vreemden kunnen worden beschouwd.

Het hier te lande geldende chineesche gewoonterecht had zich vóór 1 Mei 1919 reeds lang ontwikkeld in de richting van het cognatisch ouderrechtelijk versterfrecht.

H. G. H. 15 Juli 1926, dl. 124—216

123. Vóór de toepasselijk verklaring van artikel 411 B. W. op Chineezen op Java (1 Mei 1919) kende noch eenige wetsbepaling (rechtstreeks of zijdelings) noch het indo-chineesch gewoonte-recht eenig beheertoel aan een chineeschen voogd voor het „ontvangen van kapitalen” toe.

Het oogenblik van de verrichting uitmakende het „ontvangen van een kapitaal” is beslissend voor de vraag welk recht van toepassing is.

Bij het als voogd in bezit nemen van één derde onverdeeld aandeel van een nalatenschap in 1911, welk aandeel vervolgens in 1920 tijdens het voortduren der voogdij door scheiding en deeling wordt gespecificeerd, heeft het „ontvangen van het kapitaal” plaats gehad in 1911 en niet in 1920.

H. G. H. 8 Juli 1926, dl. 124—296

124. Volgens chineesch recht wordt voor het tot stand komen van een wettig huwelijk tusschen een chineeschen man en een chineesche vrouw, die niet als weduwe doch voor de eerste maal als maagd in het huwelijk treedt, geëischt, dat het huwelijk wordt aangegaan door tusschenkomst van bemiddelaars (talangkeh) van de zijde van den man en de vrouw, dat van het gesloten huwelijk trouwbrieven worden opgemaakt en dat voor het familie-altaar van den man door de aanstaande echtgenooten een gemeenschappelijk gebed wordt verricht;

R. v. J. Medan, 8 Oct. 1926, dl. 125—55

Adatrecht-Inlandsche Christenen.

125. Het chineesche gewoonterecht kent geen beheerloos van den
voogd.

H. G. H. 23 Aug. 1928, dl. 128—285

Verwijzing.

Zie Chineezen 7; Internationaal recht 16, 17; Overgangsrecht 9;
Voogdij I.

Inlandsche Christenen.

126. Voor overgang naar het christendom is de belijdenis ten
overstaan van den predikant en/of den inlandschen godsdienst-
leeraar, die den indruk maakt ernstig gemeend te zijn, christen ge-
worden te zijn, en niet de doop het objectief criterium.

Ldr. Poerwokerto, 4 Sept. 1924, dl. 122—187

127. Een huwelijk tusschen christen-inlanders wordt beheerscht
door de „christen-adat” en ook al heeft de man feitelijk nadien het
Christendom den rug toegekeerd, dan behoort hij toch rechteus bij een
procedure over de ontbinding van dat huwelijk als christen-inlander
beschouwd te worden.

Ldr. Poerwokerto, 4 Sept. 1924, dl. 122—187

128. In het gewoonterecht der inlandsche christenen te Depok is
geen andere reden voor echtscheiding bekend dan overspel.

Ldr. Buitenzorg, 21 Juli 1925, dl. 124—418

129. De landraad is — nu de groote kerkeraad zich daarmede
sinds 1 Januari 1928 niet meer wenscht in te laten — het aange-
wezen orgaan tot ontbinding van een huwelijk van christen-
inlanders.

De vraag of in ieder concreet geval het in verband met de chris-
telijke moraal gewenscht is, den huwelijksband te bestendigen of
te verbreken behoort bij de beslissing van den landraad de maatstaf
te zijn.

Ldr. Djember, 29 Mei 1929, dl. 131— 67

Verwijzing.

Zie no. 111 — VIII; ook Bevoegdheid 33.

Interlocaal.

130. Een palembangsche man, die te Bandoeng met een aldaar
gevestigde vrouw trouwt en daar blijft wonen, kan geen beroep doen
op het palembangsche adat-huwelijksgoederenrecht.

Ldr. Bandoeng, 11 Juli 1927, R. v. J. Bat. 13 April 1928, dl. 128— 75

131. De vererving van den boedel van een gorontaleesche vrouw,
getrouwd met een sinds 1899 te Menado wonenden en als inlandsch
burger ingeschreven mohammedaanschen Javaan, geschiedt naar
mohammedaansch recht „met afwijkingen.”

De vraag of een door dat echtpaar geadopteerde zoon erfrecht
heeft moet volgens datzelfde recht ontkennend worden beantwoord.
Evenmin hebben erfrecht kinderen van vooroverleden broers of zus-
ters van een kinderloos overleden vrouw, hetgeen een „concessie”
is van de adat kabiasaan aan het mohammedaansche recht.

Tijdens huwelijk gewonnen goed (barang pendapatan) komt voor
1/3 deel aan de erfgenamen van de vrouw voor 2/3 aan den man.

Adatrecht — Interlocaal.

Vrouwen, die niet bij den man inwonen (landraad) die niet actief deelnemen aan de verwerving van het vermogen (raad) hebben geen recht op een aandeel in de barang pendapatan.

Nimmer mag een tweede vrouw deelen in de barang pendapatan door den man en zijn eerste vrouw reeds verworven op het oogenblik van het huwelijk.

Ldr. Menado, 5 Sept, 1928, R. v. J. Mak. 15 Maart en 30 Aug.
1929, dl. 131—112

Vreemde Oosterlingen.

132. De arabische vrouw behoeft geen bijstand van haren man om in rechte te verschijnen. Uitlegging van een testament van een arabischen erflater. (met jurisprudentieaanhaling).

De Raad van justitie te Batavia is bevoegd zelfstandig de geldigheid van een testament van een Arabier in een proces tusschen Arabieren te beoordeelen; uit te maken of de weduwe is erfgenaam en voor welk gedeelte van den boedel en hoe de verdere verdeling van den boedel in zijn werk behoort te gaan.

R. v. J. Bat. 23 Dec. 1927, dl. 128—46

Verwijzing.

Zie Bevoegdheid 8, 11; Toepasselijk recht 16; Vreemde Oosterlingen.

Administratief recht.

1. Het vraagstuk der administratieve rechtspraak. N. I. Jur. Congres 1929, praeadviseur prof. mr. dr. H. Westra. (praeadvies en handelingen).

dl. 129—341; 130—154.

2. Een poging tot begrenzing van het administratieve recht (mr. A. J. R. Heinsius).

dl. 131—349

3. Kentering in de administratieve praktijk bij onteigening.

dl. 132—384

Verwijzing.

Zie Belastingen; Bevoegdheid — Rechterlijke Macht of Administratie?; Bevoegdheid 42; Comptabiliteitswet; Eigendom 19a; Ingezetenschap; Onrechtmatige daad 8, 10; Scheidsmannen 3; Vreemde delingen.

Adviseur. Zie Procesorde 18.

Advocaat. Zie Procureur.

Afwezigheid.

1. Waar ingevolge art. 231 I.R. slechts in het beheer van den aan een afwezige behoorenden boedel moet worden voorzien indien zulks noodig blijkt, kan van toepassing van dit art. geen sprake zijn in geval geenerlei goederen of andere baten worden aange troffen (Ldr.).

Zoodanige voorziening kan slechts in het belang van den afwezige geschieden (Raad).

Opdracht van beheer, als in dat art. bedoeld „om de uitvoering van art. 94 Ind. Compt. wet mogelijk te maken”, is — afgezien van het bovenstaande — uitgesloten, omdat alinea 2 van laatst-

Afwezigheid.

genoemd art. alleen van „curators, erfgenamen en rechtverkrijgenden” spreekt, en een krachtens art. 231 I.R. aan te wijzen beheerder onder geen dezer termen is te brengen, terwijl zoodanig beheerder bovendien niet bevoegd zou zijn tot goed- of afkeuring van de ex officio opgemaakte rekening, in art. 94 Compt. bedoeld (Ldr. en Raad).

De woorden „voortvluchtig is” zijn in dit art. eerst bij de wet van 13 Juli 1895 (Sbl. 191) opgenomen, waarschijnlijk om de mogelijkheid te openen, in zoodanig geval de rekening reeds dadelijk ex officio te doen opmaken zonder inachtneming van de in art. 92 Compt. voorgeschreven termijnen en formaliteiten. Daarbij is in het midden gelaten, wat met die ex officio opgemaakte rekening moet geschieden.

Ten einde in zoodanig geval een „curator” te verkrijgen, zou de voortvluchtige in staat van faillissement moeten worden verklaard (Raad).

Ldr. Toel.-Agoeng, 27 Nov. 1923, R. v. J. Soer. 2 Jan. 1924, dl. 121—250

2. Het begrip „boedel” in art. 231 I. R., speciaal ook in het tweede lid, mag niet worden beperkt tot datgene, wat in de woning des afwezige al of niet mocht worden aangetroffen, doch is gebezigd in den gewonen zin van het geheele vermogen van een zeker persoon en omvat alle de bestanddeelen daarvan, alzoo de baten en schulden.

Ook wanneer dit vermogen uit louter passiva bestaat, is van een onbeheerden boedel in den zin van art. 231 I. R. sprake, terwijl indien blijkt dat in het beheer daarvan moet worden voorzien, het tweede lid toepassing moet vinden.

Uit de omstandigheid, dat in het eerste lid aan elk belanghebbende de bevoegdheid is gegeven deze voorziening uit te lokken en het derde lid spreekt van een zoodanige voorziening als geacht zal worden ten meeste voordeele van de belanghebbenden te zullen strekken, blijkt dat de wetgever naast het belang van den afwezige ook dat van derden, waarbij in de eerste plaats aan eventueele schuldeischers valt te denken, op het oog heeft gehad.

De geschiedenis der tot standkoming van het bij de wet van 13 Juli 1895 (Sbl. 1895—191) gewijzigde art. 94 der Ind. C.W., waarbij aan het eerste lid de woorden „voortvluchtig is” zijn toegevoegd, wijst uit, dat de wetgever met deze wijziging kennelijk de bedoeling heeft gehad om art. 94 in zijn geheel op den voortvluchtige toepas- selijk te maken.

Het begrip curator van het 2e lid van art. 94 Ind. C. W. — aanvankelijk slechts terugslaande op het geval van onder curateelestelling van het eerste lid — dient na die wijziging zoo ruim te worden opgevat dat daaronder ook de Weeskamer in de haar krachtens art. 463 B. W. opgedragen functie valt.

Waar hetzelfde evenzeer geldt bij toepassing van de overstemmende bepaling van art. 231 I. R. ten aanzien van den voortvluchtigen comptabele moet de term curator van het 2e lid van art. 94 vd. worden uitgebreid tot den ingevolge art. 231 I. R. aangewezen beheerder van den boedel des afwezigen.

H. G. H. 17 Dec. 1925, dl. 123—107